

tacit sacerdotio patrono, in loca est in fuorem, sius patrōnū, atque adeo ita demum illa nulla, si ipse voluerit, & contradicat. l. sūo præterio, c. ibi glos. sūo. ff de iuris reprobate. Tāquell. in tractat. le mors. i. q. 1. part. 7. declatatio. 1. Et ideo patronus potest ab Episcopo, & seu Capitulo sede vacante, recipere Ecclesiā, seu Beneficiū, cuius est patronus licet & seipsum præsentare non possit, & ad Episcopum, seu Capitulum pertineat institutio tantum, & non collatio. Feder. de permutatione glos. 32. P. de Perufo ex. d. cap. 1. 26. Paninus de offic. v. p. 1. cap. 1. sedē vacante. 2. p. 9. 5. n. 9. & 10. & Lambert. i. part. 2. lib. 8. art. 3. & 4.

Ex ratione infertur prouisionem factam spretō patrono, & esse in pendent, & interim habere implicitū statū, ita vt patrono reclamantē infra tempus datum ad præsentandum, sit nulla à principio, & ex tunc, vt in d. cap. decēntius, cōvero non reclamantē infra dictū tempus, censeatur validā à pīnc. & ex tunc, vt in simili de caducitate, Naurar. in Man. cap. 23. numer. 10. & vers. pro qua solūtione, & in exemplo de alienatione rei Ecclesiæ sine debita solemnitate, quæ ita dumum est nulla à pīnc. sūi Ecclesiæ hoc voler. Rota deces. 13. numer. 11. part. 2. duerſorum. Sarmiento de reddib. Eccles. p. c. 3. numer. 20. & 21. cum aliis, & in terminis deces. 418. n. 33. p. 1. deſcriſ. Et ita in proposito videntur velle Spino supra, & Rota d. deces. 77. Quāmuis contraria nēmpe, d. collationem valere vt ex nūc, & non vt ex tunc, in proposito tenēat Rota d. deces. 10. Abb. & Felin. numer. 9. & 14. Selua d. n. 15. & Probus supra. Lamberti. d. numer. 25. & 27 & Gambar. numer. 345. & ſequent. vbi ſupra ex dicta legē per fundān, quorū ſententia procedit attēns ſuis rationē, & quibus ſupra.

Secundo infertur t̄ ex collatione facta ab Ordinario, ſpreto patrono, infra tempus datum ad præſentandum, interīm videri uis confidētiblē quēſitū prouifio, ut non valeat prouifio Papæ alteri poſte facta, non facta de illa mentione, & fit locū regulā de non tollendo iure quēſito, vt in ſimili dictū eſt ſupra capitulo 4. numer. 44. Quāmuis contraria t̄ in terminis tenēat Rota d. deces. 10. ad fin. & Gambar. ſupra numer. 345. & Rebuffi. d. cōſil. 8. vbi, vacante Beneficio iurū patronū, ſeſtant ad Abbottam qnī erat deſtūlū, contulit Ordinariū, poſtea Papa, & poſte Vicarius. Abbottas creari, ut prouifionē Pape prævalere, quia prima Ordinarij ante ſex mēſes datos patrono non valuit, & ſic valebat prouifio Papa, etiam non ſuſtē mēſionē illius, nec obſeſt collationē Ordinary non reclamante patrono valere, quid in preſentē reclamante, quia Vſcarū preſentantē, & illa preſentatio eſt declaratio voluntatis patroni, id est annullat collationē Ordinary, & ſi nulla ſit preſentatio, ſamen collatio non valebat in praedictum Papa, & certum eſt, collationem non valere reclamante patrono, ſed Papa plus uoris habet quam patronū, &c.

Hac Rebuffi t̄ quorū ſententia procedit in proposito, attēns dicti ſuis rationēbus iuxta dicta eſtēque vera, vbi patronus poſtea reclamantē infra tempus datum ad præſentandum, iuxta dicta dīl. cap. 4. numer. 46, licet ſi eſt patronus laicus, & aliquem præſentaret, nec valeret collatio ordinarij, nec prouifio Papa medio tempore facta, non derogato iure patronus, iuxta dicta ſupra, cap. 1. a. numer. 339.

Quinto procedit t̄ ſecundum Hier. Gabr. ſupra, & ſi Ordinarij ſciens Beneficiū eſt iurū patrona-

tus prouifio facta à Papa, ſi derogatione iurū patronatus laicorum, Felin. d. trahit, quando hīſtē apolice, iuntur. 10 & Lambert. d. quāl. 9. art. 24. Rebuffi. d. cōſil. 79. Gambarus ſupra numer. 343. & 348. & Mandoi. de ſigilatura gratiæ, ſi derogationib. iurū patron. verſic. quod ſi non ſit obtenta. Et de refiguatione in ſuſtē t̄ dicetur in tra. II. part. cap. 3. numer. 26. & idem videtur ex dicta ratione in prouifio facta à Papa, cum derogatione iurū patronatus invalida. Mandoi. ibi. Quāmuis tunc in contrarium ſit deces. 6. Putei de iure patronat. de manuscript. & Flam. Paris. de refiguatione lib. 2. quāl. 4. numer. 60. ex doctrina Felin. in d. cap. con. Bartholom. numer. 10. verſicul. 2. aduerte, quod procedit attēns prima ratione de qua ſupra. Licet feciſt ſit in prouifio facta cum clauſula, lat. dimmodo paronorum ad id accedit aſſensu, quia ita verba includunt formam, & conditionem, que non impletur per conſentim tacitum, & qui dicitur Fretus libro cum quod, ſi ſi certum petas, de qua in materia oſioſa, vt fuit reſcripta ad Beneficia, verba intelliguntur proprie capitulo quāmuis primo de prebend. in 6. & ita hiſtē refolutiū in vna Pifana de anno 1556. vt per Gambarum deces. quinqūagesima septima in manuscript. & d. lib. 2. de officio legati ex n. 337. Mandoi. ſup. verſic. premiſſes, conſeruent, & Flam. Paris. ſup. num. 59.

Secundo procedit etiam in prouifio facta à legato, & ſen. Nuntio ſpreto patrono laico, vt dictum eſt ſupra. Tertio procedit in omni caſu, in quo fieret deuolutio ad Episcopum, puta ſi patronus præſentauerit indiguum, vt etiam hoc caſu firmetur collatio facta per Episcopum, fine patrono cum militē eadem ratio. Ita Lambert. d. numer. 27. & idem tenet Rebuffi d. quāl. 17. de nominati. numer. 31. alias in ibi, vel in haſalem præſentauerit, fed hoc videtur procedere attēns ſententia ratione ſupra adducta, quam ibi adducit Lambert. attēns vero noſtra ratione, non t̄ videtur vera iſta declaratio, quia per præſentationem factam de inhabili, ſeu indiguo, declaratur voluntas patroni volentis valere collationem eo ſpreto factam, nam per actum nullum declaratur voluntas l. ſin. ff de rebus corū. Putei. deces. 92. numer. 2 & 267. libro 2. Mohedan. deces. 28. numer. 2. de renuntiatione & deſciſ. 2. in fin. de offic. deleg. & in terminis Rebuffi. d. ſuſtē.

Et ſufficit ſola contradictione patroni, & facta infra tempus datum ad præſentandum, vt collatio facta eo ſpreto ſit irrita, erianti non præſentauerit aliquem, & ſic pro illa vice ius præſentandi amitterit, & facta ſit deuolutio. & ita videntur velle Felinus d. numer. 10. verſic. Tertio aduerte, Caputaken. Mohedanus, Mandosius, & alii ſupracitati. numer. 242. loquuntur enim alternative de contradictione, aut præſentatio-

ne. Quartο procedit, quando collatio t̄ facta eſt iure ordinario, & originali, ſecū ſi iure deuolutio, nam tum non teneret, ex quo in veritate deuolutio nondum erat facta per reg. c. ex par. de conceſſione prebend. & cap. con. ſuper. de offic. deleg. Rota d. deces. 10. & ibi additio. Abb. d. 9. 5. numer. 5. Felin. d. numer. 10. Selua d. 9. 9. n. 3. verſic. 9. Probus d. numer. 22. Lambert. d. numer. 21. & 26. Pechius. Hieron. Gabr. & Zerola ſup. & ſic poſte deuolutiōnem, opus eſt noua collatione, circa quod vide dicta infra 10. parte capitulo 3. numer. 31.

Quinto procedit t̄ ſecundum Hier. Gabr. ſupra, & ſi Ordinarij ſciens Beneficiū eſt iurū patrona-

tus conſerft, non autem quando prætendit eſe libe- ram, & hoc tantum vere conſerft, tunc enim, nullo modo potest ratificari à patrono collatio Ordinarij quia ceſſat ratio d. deces. 10. ſed debet iterum conſerft, re Rota ibi circa fin.

Sed iſta declaratio inimis reſtringint d. conclusio- nem communem, nec videtur vera attēns noſtra ra- tione, de qua ſupra.

SEXTA PARS, DE EXE CV. TORIBVS LITERARVM ET GRATIARVM BENEFICI CIVILIVM.

De Executoribus mandatorum de pro-
videndo.

SVM MARIA.

Literarum, & gratiarum Beneficialium exē-
cutores, alij ſunt mandatorum de prouide-
ndo de Beneficiis vacaturis, & literarum,
& gratiarum de Beneficiis vacantiis.

De mandatis Apololicis de prouidendo, qui late ſcri-
pserunt, n. 2. & de executoribus eorum qui agunt, nu-
mer. 3.

De executoribus mandatorum de prouidendo non eſt o-
pus trahere, nec de ipsius mandatis, quia ita non ſunt
in uſu ex decreto Concilij Trident. ſession. 24. de
reform. cap. 19. vbi decretit S. Synodus mandata de
prouidendo & expectatiuas, & alias qualcumq; grata-
tias ad vacaturam nemini amplius concedi, ne hac
conſeſſio ſit cuiquam uti licet, &c.

Eo quo decreto cenſuit S. Congreg. t̄ Non poſſe e-
ligi Canonicos ſupra numerum ad futuram prebend. 5
& poſt huc tradit Gonçaladex reg. de mensibus.
5. 1. propon. numer. 64. & 65. Quāmuis in Ecclesiis, vbi ſunt
inſtituti Canonici ſine prebenda tam expe-
tantes, qui dicuntur Titulares, id non eſt ſublatum
ex d. decreto, nam tunc non eliguntur ſupra numerum,
ut appetat ex ſequenti declaratione S. Congr. Concilij.

At in Ecclesia Salamanca in qua extant
34. Canonici, quorū dui poſtrem præbendam expe-
tianti ſublatum immemoriali baſiliis obſeruantur, &
a Pio IV. Motu proprio eſtāfirmata, & ex certa ſcien-
tia, que antequam vates aliquis Canonici, euan electio
ſperat ad Canonicos, eliguntur à Capitulo, precedente
lecentia Episcopi, dui tēlē, expētantes locum ultimi
in Canonici, que prebenda vacaturum, ad quem in ſixta
gradum expētianti dēno à capitulo elegunt vnuſ &
admiratris precedente approbatione, & confirmatione
ordinary, censeatur ſublatā ex decreto Concilij, cap. 19.
ſess. 24. de reformatione. Congreg. reſpondit hanc
conſuetudinem non compreheſit, di hoc decreto Conci-
lij.

Quāmuis quod t̄ attinet ad istam conſuetudinem
eligenſi ante vacacionem expētianti locum ultimi
Canonici vacaturum, non videatur comprehendit i-
ſto decreto, ex eo quod non derogat conſuetudini,
maxime cum ſit immemorialis, & conſirmata à Papa
ex certa ſcien-ia, ita ſupra dicta 3. p. c. 2. d. dubio. 6. &
8. a. n. 189. & 243.

TRACT. DE BENEFICIIS.

Cap. II.

De Executoribus literarum & gratia-
rum de beneficiis vacan-
tibus.

SUMMARIA.

Executore, qui hodie datur pro executione literarum Apostolicarum super Beneficia vacantibus, alij datur pro executione literarum in forma gratiarum, qui habent cordas servatas, &c. m.l.

Ibi executores qui solent esse Canonici, aut alii in Dignitate constanti, quos pars petit, datur Bulla separata, que habet cordas canapi, nisi sit expeditus per Cameram, n.2. & 3.

Alij executores datur pro executione literarum in forma dignam, num. 4. & sicut expeditius duis Bullis cum cordis canapi, numero quinto, ubi referunt ea- rum tenor.

Civis que examinanda sunt aliqua dubia, numero sexto.

An reguratur receptio, & presentatio literarum, ut ex-
ecutor posset procedere a numero 7, resolutio affirmativa, nam licet iurisdictionem acquirat a tempore da-
ta, illam tamen ante exercere non potest, nec sufficit offendere executori Bullam existentem in plumbe, num. 10.

Translati pensionis non valet, nisi littera facultatis fuisse
exhibitae coram iudice, &c. Aut saltem processus fulminatus, in quo littera sicut iurisdictio, seu suspensus in forma videtur, dummodo postea confitetur originalibus, &c. n.12. vel supplicatio signata, quando ad eis clausula-
menta litterarum non expedit, & c. numero 13. alias non
valere litteris non expeditis, contra Gambarum numero 14.

Milites S. Petri, & alijs habentes primilegium trans-
ferentes coram Notario, & testibus, possunt illas trans-
ferre, etiam non officiis primilegiorum, nec litteris re-
futationis pensionis, n.15.

Ad exercitium iurisdictionis requiriunt presentatio literarum originalium, vel alias authenticarum, nec sufficit transumptum factum a Notario, seu copia a notaria subscripta, n. 16. & seqq. ubi ponuntur deci-
sio, & resolutio Rotae.

An Episcopus posset excepti, seu expedire, litteras in for-
ma dignam, directas Vicerario, seu officiali? Et si an-
proposito vigore illarum facta ab Episcopo sit validata a
numero 19. Resolutio negative, & collationem tunc faciliab. ab Episcopo, non probare tunc coloratum.

E concessio non posset Vicerario se intromittere in causa,
seu iurisdictione Episcopi delegata, tam Vicerario subdele-
gaverit, non prius, nam causas delegandas non potest
committere, p.23.

Episcopus tamen relle potest suo Vicerario dare facultatem
conferendi Beneficia, etiam vigore alternativo, non
dum competenti, numero 24. Imo Vicerario habens
potestatem conferendi, potest conferre vigore alter-
native, non concessio tempore commissione, licet de
ea nulla sit mentio in commissione, numero vigesimo-
quinto.

Respond. cap. ante, de rescripto, ex quo iuxta commis-
sionem intellectum, ubi scribitur Capitulo, seu alijs, ut ger-
rent vices Episcopi, ut præbendam alius conferat, li-
teras, & præceptum transferat ad Episcopum. Quod

id procedit, quando scribunt vices gerentes, Episcopi,
non us excentur, sed ut tales vices gerentur, &c. numer.
26. & 27.

An commissio facta Vicerario transeat ad successorem in
Vicerariatu numero 28. resolutio contra communem
transfusum commissio facta sibi nomine Dignitas
transit ad successorem, etiam per viam commendationis
misi facta cum qualitate, ex qua videtur respectus
habitus ad personam, & non ad Dignitatem. &
idem est in delegatione facta Canoneo talis titu-
lis.

De materia c. quoniam Abbat, de officiis delegati, remis-
sue n.38. & 39.

An Vicerario Capituli sede vice ante posset exequi, & ex-
pedire litteras in forma dignam, & dispensationes di-
rectas officiali, seu Vicerario simpliciter verbis gratia
Abulensi, nam commissa Episcopo, vel eius Vicerario,
cerum est non posse, a.n. 40. resolutio negatice ar-
tento filio Curie, & cancellaria, cum Rota cuius de-
cisiones ponuntur, non videtur obseruantiam & consu-
tudinem contrariam aliquorum Episcoporum, nec
invares legem Barbari, nec regulam de triennali,
&c. & an prouiso a Vicerario Capitali, posset fieri de
novo collatione, a.n. 55.

An ubi ordinariis, cui sunt directe litterae principales, in
forma dignam, infra 30. dies non conseruit beneficium
imperanti, sub praetextu quod non est idoneus, vel
quod litterae sunt surreptita, &c. & ita declarat, posset
recursi ad executorem, vigore Bullæ executori, &
numero 59. resolutio negative cum Rota, & re-
spondet rationibus in contrarium, & prouisio
tute a 2. executore, non videtur regulari de triennali,
nei obseruantiam, & consuetudinem contra-
riam, &c.

Si officiali, cui prima littera sunt directe, non posset il-
læ exequi, quia erat mortuus Episcopus, vel quia er-
a in iurisdictio, seu conditor, vel ex alio impedimen-
to. Secundus executor non posset procedere a numero
69.

Statu quod in supradicto casu non posset recursi a se-
cundum executorem, ad quem sit appellandum, seu re-
currentiam a numero 72. resolutio negative, non videtur
causa Beneficiale in sua facultate hic posita, & sic
non potest in eis se intromittere, & sicut nulla declarata
sententia huius vigore brevis numeri, ut in deci. Rota
posita, posse vero ad numerum appellari non sicut d.
exceptione, &c. quando dicatur causa Beneficiale
declaratur, n. 82. & 85.

An interposita dicta appellatione posset recursi ad numerum 80. resolutio negative, nam excipiuntur
causa Beneficiale in sua facultate hic posita, & sic
non potest in eis se intromittere, & sicut nulla declarata
sententia huius vigore brevis numeri, ut in deci. Rota
posita, posse vero ad numerum appellari non sicut d.
exceptione, &c. quando dicatur causa Beneficiale
declaratur, n. 82. & 85.

An ordinarius, prouisus executor, posset executioni man-
dere litteras in forma dignam, & conferre lapsi termino
no 30. diuersum, & non tam purgare, & integrare, &c. a.n.
88. resolutio affir.

An si data in veritate negligenter primus executor, se-
cundus cui de ea non constat procedat, valeat eius ex-
ecutio, & processus a numero 9. resolutio negative, nam
hic non agitur de consolidata iurisdictione, seu accre-
scendo executive, sed de danda iurisdictione, & c. non
tamen requiriunt, quod secundus regnatur primum &
ei terminum assignet, &c. sed sufficit quod ex alii
confiteretur, &c.

Respond. cap. ante, de rescripto, ex quo iuxta commis-
sionem intellectum, ubi scribitur Capitulo, seu alijs, ut ger-
rent vices Episcopi, ut præbendam alius conferat, li-
teras, & præceptum transferat ad Episcopum. Quod

Ex-

SEXTA PARTE, Cap. 2.

499

Executorum autem t. qui hodie datur pro e-
xecutione literarum Apostolicarum super Be-
neficia vacantibus, t. alij datur pro executione
literarum in forma gratiarum, id est, quando col-
latio fit à Papa, & non committitur alteri facien-
da ad inducendum, seu immittendum prouisum
in possessionem Beneficii, &c. quia littera in forma
gratiosa, expedite habent cordas fericas rubri cro-
ceique coloris; & isti executores, qui solent esse
canonici, aut alias in dignitate Ecclesiastica consti-
tuti, quos petit seu nominat, datur alia Bulla
separata, & distincta sub eadem data, que dicitur
executoria, & habet cordas canapi, nisi sit expedi-
tio per cameram, nam tunc possunt poni gratio-
sa, & executoria signata in una Bulla, vt at. & Fer-
ronym Paulus in practica Cancellar. in notabilibus super
Beneficium reservatis versic. non quidam hinc.
Rebus in praxi informa, & declaracione non prouisum
in 4. Bulla p. vt in literis quas ponit Flam. Parisias
de resign. Benef. lib. 3. q. 7 sub n. 109. que sunt per ca-
meram expedite, non per cancellariam, & ita quoti-
die videmus, & tractat Mand. ad Lapum alleq. 12. lit.
D. vbi ponit formam.

Alij executores datur pro executione t. litera
rum in forma dignam, id est, quando collatio, seu
prouisio, non sit à Papado remittitur facienda pre-
vio, examine & sic littera dicitur etiam mandatum
prouisum, seu de prouidendo (qua) prouisio
non sunt Romæ examinatis, nec fui missa ap-
probatio ordinarii, quo cali ponitur in calce supplica-
tionis, & quo ad prouisum committatur in forma
dignam non sicut. Ex tunc expeditiuntur duis Bullis, &
ambæ cum cordis canapi, quarum formulam ponit
Paris. p. in sua constitutione 162. in Bullario, & ponit
à Flam. Par. d. illi. qual. 7 sub n. 187. iuxta quam in
Bullæ seu litteris principibus, que dirigitur ad ordi-
narium, & regulariter ad vicarium seu officiale
dicendo verbi gratia officiali Abulensi. &c. & com-
mittitur & mandatur eidem, vt si N. idoneum sit
repperit Beneficium eidem infra 30. dies postquam
littera tibi presentata, & fuerit autoritate Aposto-
lico conferat, & assignet, &c. in altera vero bulla,
quæ dicitur executoria, committitur & mandatur
vni ex propinquioribus Episcopis seu eorum Vi-
cerario, seu Officiali, & regulariter Officiali vnius ex
propinquioribus Episcopatis, quem pars eli-
git, vt si ordinarius infra predictos 30. dies benefi-
cium non contulerit illis elapsi si predictum N.
idoneum sit repperit, & predictum Beneficium
eidem conferat, & assignet, &c. vt latius habetur t.
6 in dicta constitutione, circa que opere pretium erit
examinare aliqui dubia, que in praxi frequenter
concurrunt.

Primo dubitatur, an requiratur receptio, t. &
7 presentatio literarum, vt executor posset procedere
& respondet affirmative, nam littera iuris-
dictiōne acquirat a tempore date, t. illam tamen
exercere non potest ante presentationem, & recep-
tionem literarum ex predicto ed. 2. de appellatio, ad fi.
Ioannes Andreas in cap. a.m. 16. de scripto, si Cor-
ral. 4. part. c. 1. n. 22. late Ant. Gab. de executione rei
iudicante conseq. 3. Molina de iustitia 3. tom. dispu. 599.
num. 2. t. & dictum est supra pars predicta cap. 1. n.
9. 349. vbi vide, & limitationem adiunctam per Puteu
decis. 175. lib. 3. Rotam decisione 230. lib. 2. part. tertia
diuersorum, de qua per Mandos regula 27. cancellarie
9. 17.

Vnde inquit Staphileus de litteris gratia t. titul.

qubus modis expriment litteras ad Beneficia num. 7. quod
non sufficit ostendere executori bullam, existen-
tem in plumbo, licet illam sit plumbata; ex quo
requiritur receptio literarum, quamvis in tribunali
auditoris camera, vt intelligi, hoc non bene serue-
tur.

Vnde etiam inferunt translationem pensionis
non valere, t. nisi litteræ facultatis fuerint exhibitis
coram iudice, seu executori, Crescen. decis. vlti. de
concess. probab. alias 197. Mohed. decis. 18. de renun-
ciatione alias 189. Mandol. de signature gratia t. de
translatione p. s. prouisum vers. nonnunquam. Massa ad for-
miculum cancellaris obligationis de processu in princ.
nam. 5. Ferretus consilio 85. Flamin. Paris. de resignat.
Benef. lib. 6. questione 4. numero 37. & Sallust. Tibe-
rius in præf. auditoris camera libro 2. cap. 6. nouz addi-
to, & nota in una Toleratione petitione de anno 1547.
Rotam Cota 1. p. a. diuersorum dec. 69. & 25 aut fal-
tem processus culminatus, in quo ipse litteræ sunt in
forte, t. sicut fumptum ap. forma vidimus, dummodo
postea confert de originalibus, quando pars oppo-
sat, Achilles decis. 33. & 419. Puteus decis. 246. libro 3.
Crelle 1. de officio delegati, prima de probato. Man-
dos. supra versic. quarto clausula. t. & Flamin. nu-
mero 36.

Quamvis Gambarus de officio legatur lib. 6. ques-
tio 31. ex numero 68. dicit valere translationem fa-
ctam litteris non expeditis, postquam litteræ repre-
riebantur expeditæ de presenti, & ita maiorem par-
tem Rotæ pbmuisse.

Milties vero S. Petri, & ali habentes t. faculta-
tem vigore suorum priuilegiorum transferendi p-
siones coram notario, & testibus, possunt illas trâ-
ferre, etiam littera non expeditis, vel quod
sola signatur a sufficiens, vt in pensionibus pro Palati-
nus. Mandol. dict. vers. nunquam, & Flamin. nu-
mero 36.

Et adiuvante quod ad exercitium iurisdictionis t.
16 requirunt presentatio literarum originalium, vel
alias authenticarum Abb. num. 6. & Felin. 8. & 9. in
cap. cum iure peritus, de officiis, deleg. Lud. Gomezius in
capit. statutum numero 60. de rescriptis in sexto, nec
sufficit transumptum factum à notario, seu subscri-
pta.

Et fuit resolutum per Rotam in una Trident. t. 17
Beneficij del Rosal 12. Decembri 1594. coram D.
Penne vt in sequenti deciso, que est notanda. Apa-
rinus de Setien, ad fundandam item narratam in gra-
tia sine viri, quam impetraverat a felic. recorda. Sexto
Papa V. de hoc Beneficio uebatur decreto quodam ci-
pitionis. Ordinarii Trident. cui littera gratia si neutri
directa fuerint quod cura ad effectum excludendi littera
necessario, verificandæ ad sufficiendam gratiam si
neutri nullum prorsus, & innalidum fuisse præten-
deret Alphonse de Samanezo, virrage parte super dubio
dando informantibus dubitani, an coram ordinario
Trident. suffient presentare litteras originales, vel al-
lias, ita authenticas, vt decretum ciationis illarum vi-
gore factum fore legitimum, & validum, ad di-
cium effectum litteris introducenda. Et dominus utraq. parte

T. 4

informante censuram, non constare coram ordinario
fuisse presentatas literas originales vel alias authenticas,
& proprieate decretum citationis illarum vigore factum
fuisse nullum, quia Gregorius quidam qui die 27. Iunij
anno 1587 nomine Aparitus comparatus coram ordinario
ad non facit gratiam Aparitus, & perend, execu-
tioneum eiusdem gratiae, folium exhibuit quandam co-
piam predictae presentatis, subscriptam per quandam Bal-
chastrensem Rodriguez, afferentem notarium, qui afferebat
predictas literas Apostolicas sua propria manu fideliciter
ex propriis originalibus transumpisse, & rogatum sub-
scriptum, hinc enim constabat coram ordinario non fuisse
productas literas originales, ideoque iudicium nulliter
cognitione decrevero, cum non alter habeat nisi
iurisdictionem, vel eius exercitum, nisi originali, vel authen-
ticis rescriptis suis solemniter presentaret. Rota decisi.
246. num. 5. lib. 3. Concurabant præterea in illo earto
multa adiuvicia, quibus suadebat credendum fuisse
inserto. Closianus decisi. 71. postrem cum fuerit proce-
sum extra judicialiter sine pars citatione, licet pera-
geret aliam translationis pensionis, Achilleus decisi. 2.
& in cap. scilicet. num. 12. & 13. cod. tit. Caffad. decisi.
8. num. 10. & seq. restit. spolia. & decisi. 2. super
regulis. Crescen. decisi. 5. num. 4. de fide instrumenti. &
dem decisi. 15. de conceit. præbend. Achilleus decisi. 2. de
offic. deleg. Roma. consil. 55. num. 8. & ratio est, quia ex-
ecutor certus esse debet de sua iurisdictione per exem-
plar, & non per exemplum minus solemniter presenta-
tum, maxime cum rescripti presentatio si deprocessa, &
illius potissimum fundamentum, ideoque fieri debet sole-
mper per manus publici notarii, & cum appositione re-
stium cum iudicii non creditur. Specul. de rescripti pre-
sentatione num. 3. 4. & 5. Ex vero magis defectis appa-
rebat notus, qui neque constabat, quod in actis iudi-
cias commissarii fuisse exhibita Bulla originale, cum in
citatione per eum decretu folium reperiatur inserta co-
pia predictarum Bullarum; nam idem ille Balthasar Ro-
driguez, afferens notarium, afferebat trahimus
predictam illud transumptum, ex alio transumpto processus
originali, quod evidenter quoque demonstrat differen-
tiam inter copiam exhibutam, & copiam copia inser-
tam, in dicta citatione, quia in copia exhibuta debeat
subscriptio res predictorum expeditorum Cancellarie, quod plane o-
fendit illud non fuisse originale, nec copiam originali co-
formem, in copia vero copie insertam citationem, sub-
scriptio epe dilectorum legebantur. Quia igitur defectus
tollebatur ex afferente iudice diuersis in principio de-
creti citationes, non fuisse feruata fons lique-
bat ex supradictis.

Et in eadem Tridentino. Maij 1595. t. coram D. 18
meo Corduba Episcopo Pacem fuit resolutum, fiam-
duni esse in decisis rationibus adductis in d. decisi. con-
stat enim quod index non fuit certus de sua iurisdictione,
cum non fuisse presentatio originalis, sed ex inspe-
ctione actionum bene probatur, ad tradita per Alex. consil.
55. n. 12. 15. Apri. 107. 11. 15. Nam presentatio rescripti
debet fieri solemniter per manus publici notarii, &
cum appositione sellum Specul. de rescripti presentatio-
nes prim. & quando hoc deficit index non potest dici
certus de sua iurisdictione, nec obstat quod præsum-
tur originalis presentatio, sed in certus de sua iuris-
ditione per inspectioem originalis, eo ipso quod pars
Alphosi comparuit mihi opponens de defectu iurisdictionis,
& quod originale non fuisse presentatum, quia causa
intracl. doctrina tradita per Enrich. n. 4. Abb. Fel. &
Bellon. n. 10. cap. cum iure, de offic. deleg. dicen-
tes quod si possit compareat, ante sententiam non opponat de
defectu iurisdictionis, eo quod originale non fuisse pre-
sentatum, si velit opponere post sententiam, non potest.
Nam domini duos terminos considerant, alterum quod sit de actis
instrumenta que producentur, quod ad primum deser-
dam

dum est, fieri de actis statim q nod est facta productio,
parte citata, & si non posse dici de actis instrumentum,
en per Mshed. decisi. de procurator, quod secundum
iuris actis li registrum sollempter in illa, ut
per Bellon, supra numero septimo, & inde iurisdi-
ctio indecis consideranda est res facta iudicis, & respectu
partis res facta iudicis, productio iurisdictionis debet ef-
fe de actis, & fieri per manum notarii publici, cum oppo-
sitione certissima ad tradita per specul. supra & res facta
partis, si oppositio debet iurisdictionem verificari, & regis-
trari, ut tradit Bellon. d. numero octavo, licet vero
non constat de productione q acta productio sed de
comparatione quadam coram dicto indicie, & de alio ex-
trajudiciali iudice sine rebus, qm afferunt se fuisse de-
putatum vigore Bulla delegations, non est stolidum, nisi
prius constet de delegatione, quia deputatio non competet
iurisdictioni cum effectu m. p. p. presentacione litera-
rum, cap. super eode appellatio. & inde tollitur obje-
ctum, quod cum pars fuerit citata ad ascendam contra
& comparatus, & mihi oppositus, index pates procede-
re, cum enim iudex ante dictam presentacionem litera-
rum non habuerit iurisdictionem, consensus partium non
potest validare processum, i. primitur. C. id iurisdi-
ctione omnium iudicium cum vulg. tenet in expresso
Francus in dicto capite super eam columnam sexta, &
ibid. Decisi numero vigesimo octavo agitur de con-
ferendo iurisdictionem, quam priuati dare non possunt.
Felin. cap. catenarum numero 21. de script. Testatur
communem Gab. de executione rei indicare conclusio
nem 3. numero 3, cum ergo dicto iudice fuerit praefe-
tum transumptum ex alio transumpto processus origi-
nalium, domini resoluerunt stolidum esse in dictis, cum
illi non potuerit de sua iurisdictione constare, ex supra-
dictis.

19 Secundo dubitatur t. an Episcopus possit exequi
seu expedire predictas literas, in forma dignum, di-
recta Vicario seu Officiali, & sic an prouisio vigore
illiarum facta ab Episcopo sit valida?

In quo respondendum videntur negatiue, nam de-
legatio, seu commissio facta Vicario, seu Officiali E-
piscopi, non confert ab Episcopo, nec de iurisdi-
ctione delegata Vicario Episcopus se potest intro-
mittere. Cardin. 9. Bonifacius numero decimoquarto
in elem. & principali, de recip. Decius in c. q. Ab.
de offic. deleg. numero 10. exigetur secundum Ripa in capite
eam te numero quadragesimasecundo de recip. Paulinus
de officio. & potesta cap. secundum vacan. p. 9. decima num.
decimoquarto Bertach. de Episcopo 7. p. 4. lib. 9. Re-
biffus in praxi in forma V. car. num. centesimo exage-
simo primo & in concordat. iii. de forma literarum ex-
ecutor. verb. secundum late Sbrotius de vicario. Epi-
scopi lib. 2. qua. 3. 16. & libro 3. q. 9. qui plures refert
Zerola in praxi Episcopali. l. 1. quer. Vicarius dubio s.
t. 2. p. eodem verbo. q. primi Martinus Antonius Ge-
manus in praxi Archiepiscopali Curie Neapolitana capi-
te oltus etiam tertio sub numero undevicensi & Zelchus
de repub. Eccles. cap. vigesimo tertio de Vicario Epi-
scopi 9. 2. numero 4. vers. 9. Thom Sanchez de marim.
1. 8. dis. 1. vñeg. 1. p. 7. teneat contradicuum co-
minim intellectum, & quamus Ripa n. 50. & seqq.
putet mandatum esse ibi Capitulo, ut executori A-
postolico in defectu Episcopi mortui quos Carpiti-
addit. Decisi lib. litera. l. in propozito autem scribi-
tur Vicario Episcopi, ut executori & non ut vice-
gerenti Episcopi, & agitur de collatione beneficij
affectu, seu resuatu, & sic spectans ad prouisionem
Pape primariu ad ordinarium.

Sicut est conuerso non potest Vicarius se intro-
mittere in causa, seu iurisdictione Episcopo delega-
ta, Decius supra a num. 7. 8. Felinus in d. c. eam te num.

Nec obstat tex. in eam te, de recip. tex quo iux-
ta communem intellectum Inn. b. de quo Abb. m.
14. Fel. 16. & Ripa a. 144. ibid. & Paul. 10. q. 1. p. 1. 20.
probatur, quod vbi scribitur capitulo, seu ali. vt ge-
renti vices Episcopi ut præbendam alii conferat,
litera iste, & præceptum transeunt ab Episcopum,
qua onus quod ait Ripa d. n. 46. quod aliud in Vi-
cario aliud in vicegerente, qui vicegerens confi-
tuitur in defectum, vicarius vero non, respondetur
quod illud procedit quando scribitur vicegerenti
Episcopi, non ut executori, sed vt talis Vicegerenti,
vt conferant præbendam, seu Beneficium spectans
ad collationem Episcopi tamquam genens, etiam in
hoc autoritate Pape vicies Episcopi, tunc enim E-
piscopus tenetur mandatum hoc, seu præceptum ad-
implere, quia in effectu fuit factum potestat sua, &
respectu illius, ut post Inno. explicavit Abb. & Fel.
sup. quos lequit Sbrotius d. 9. 13. num. 9. 10. t. n. fio
proper præceptum talis collatio diceretur facta au-
thoritate Apostolica, & non ordinaria ex glo. in ca-
cum in aliquibus verbis. concedimus de recip. in 6. quā
ib. sequitur Francus n. 7. & alij. & Fel. d. c. eam te.
In quantum Decius ibi n. 35 teneat contradicuum co-
minim intellectum, & quamus Ripa n. 50. & seqq.
putet mandatum esse ibi Capitulo, ut executori A-
postolico in defectu Episcopi mortui quos Carpiti-
addit. Decisi lib. litera. l. in propozito autem scribi-
tur Vicario Episcopi, ut executori & non ut vice-
gerenti Episcopi, & agitur de collatione beneficij
affectu, seu resuatu, & sic spectans ad prouisionem
Pape primariu ad ordinarium.

Tertio dubian commissio facta Vicario, t. transfe-
rat ad successorem, in Vicariatu, seu an Vicarios suc-

TRACT. DE BENEFICIIS,

502 cessor possit exerci, & expedit dictas literas, & dispensationes threctas Vicario tempore antecessoris.

Et videtur quod sic, tamen delegatio, seu commissio, facta sub nomine dignitatis transit ad successorem in dignitate, ap. quin Abbas, de officio delegata, & ibi Doct. etiatis successoris dignitas sit data in commendam, tunc Decius in e. quoniam Abb. n. 40. Probus ad Monach. in c. numero de elect. in 6. a. 23. Sarnen. in reg. de trentinal. 9. 5. vers. ex quibus omnibus inferatur. Rebus de pacifica posse, s. 5. alia 42. & Corral. de Benef. 3. p. ca. 6. n. 8. t. nisi facta delegatio sub nomine dignitatis cum qualitate tamen, ex quia videtur respectus habitus ad personam, & non ad dignitatem, vt in vna Capuana de anno 1552. coram D. Rosfanen. in qua fuit resolutum, quod commissaria Episcoporum sub nomine dignitatis, cum qualitate tamen, ex qua indebet respectus ad personam habitus, & non ad dignitatem, ut quia committitur Episcopo Tridentino, Neapo. commoranti, durat in persona illius etiam si transferatur ad aliage Ecclesiam, & non transit ad successorem in Ecclesia Tridentina, Abb. in e. quin Abb. n. 8. de officio deleg. Monachus in c. statutum de refec. in 6. vt per Chifanen. decis. 36. Guidobonum. 81. Contam. 69. & Ordinum. 68. & tradit Mandosus de commissione commiss. 28. ad finem.

Sed in proposito communis opinio, tam legifatim, quam canonitarum, est q. i. iurisdictione delegata Vicario Episcopi, per eius obtinum, vel remotionem ab officio exipiat, & sic non trahit ad successorem, quia dignitas Vicarii extinguitur per eius mortem, vel remotionem, & alias qui fabrogat de novo create dicuntur, & sic non repetit dignitatem, quia delegationem sustineat, vt in dignitatibus perpetuis, quan sententiam tenent Bant. in l. more matronum si. & ibi Ial. n. 65. & alij. de iurisdictione omnium indic. Ant. de Butrio n. 25. Imola. 19. Fel. 7. Decius 61. & Berou. 100. in dili. c. quin Abbas. & dicunt communem Decius. Berou. ibi. Gigas. cons. 48. Causal. decis. 40. n. 22. dicentes eam receptionem & magis communem, & Cardin. Maitiaca de conjectura 43. n. 17. n. 3. Quam etiam vti communem, & veriori secuta est Rota vr per Achillem decis. 51. seu 3. de officio vicarii, & in vna Papam bonorum. 3. Maij 1578. coram illustrissimo Lancelotto, qui habetur, i. p. diuersorum decr. 200. Flan. Paris. de resign. Benef. l. 7. quiesc. 44. num. 78. sequitur etiam Pacianus de prob. l. 2. 33. n. 6.

Nihilominus tamen contraria sententia est 2. quion, & in praxi recepta, & tenenda. Abb. in d. ca. quin Abbas. num. 10. & 11. & Cardin. ab. & in elem. de script. 9. 5. vbi gloria verb. principale, & Bonifacius num. 51. Paulinus d. g. 10. 2. parte num. 13. Probus ad Monachum in d. causone de elect. in 6. Gambarus de officio leg. at. l. 8. num. 97. Capra conf. 37. num. 32. Hieronymus Gabriel, qui plures referunt conf. 33. l. 2. qui ait hoc non solum procedere, quando constat ex conjectura Papam habuisse rationem tribunalis, sed eti dubio, Cne' - dicit. 111. 8. a. num. 12. Anastasius Germaninus de v. ultis Cardin. 8. Hieronymo num. 57. Flan. Paris. de resign. l. 1. g. 11. a. 17. Mart. Ant. Genu. sup. c. 82. n. 2. dicens, in Curia Neapolitana obseruari, & ita detur teneri Marchefanus de commissio, p.c. 6. de confessio appellatione num. 38. & tenet Sbrotius l. 2. g. 67. quanvis lib. 3. 9. 49. vbi han questionem ex professo tractat solum, eam sequatur, vbi ex conjectura percipi possit Papam habuisse rationem tribunalis, & quod alias non recederet a supradicta magis con-

tenere patet, ergo, & si sic praesicrum est in aliquibus Episcopatibus Hispania fide Episcopali vacante, & ita proxim feruare at Flores ibi, & tenet Thomas Sanchez supra n. 31.

His tamen non obstat, contrarium est tamen, ut certum, attento stilo Curie, & Cancelleriae, que fide Episcopali vacante non dirigit huiusmodi literas in forma dignam, nec dispensationes, & officia capitulo, qui non confidit de illo, sed Episcopio viciniori, seu eius officiali, de quo stilo testatur Hier. Paulus de practica Cancelleriae in prim. vers. circa qualitatem personarum, & est notissimum omnibus Curia mediocriter veritas, & appare ex literis, que huic transmittuntur directe viciniori, in quibus dicitur, quod quia fides Episcopatus partium vacat committitur illi, tanguam viciniori &c. & clariss ex literis mutationum iudicium, que occasione fera dis vacantis 19. notate tempore praeditum literarum directarum officiali illius Episcopatus simpliciter vel superuenienti, ante illarum executionem, in quibus in substantia dicitur, quod quia predicta litera directe fuerunt officiali, verbis gratia Abulensi, & fedes dicti Episcopatus vocet, ideo ut dicta litera debitum consequatur effectum, committit viciniori illarum executionem, &c. & vide super hoc literas perinde valere datos anno 1600. cum prouo à Vicario Capituli Abulensi, sed vacante, quodam Beneficio simpliciter per resignationem in quibus dicitur, quod officialis procedat ad executionem priorum literarum, in forma dignam, ac si à Vicario capituli execute non essent, absolucione illam ab inhabilitate, propter istuctionem, & perceptionem fructuum incusa, & remittendo ei fructus perceptos, ita tamen ut prius debeat dimittere libere dictum Beneficiu in suis manibus, &c. cum ergo Curia & Cancelleria, nol committe re officiali capituli fede vacante, aperte conflat sub nomine officialis, seu vicarii, absolute praetali in litteris que diriguntur officiali, verbis gratia, Abulensi, intelligere officialem Episcopi & non capi-

tuli.

Abalen. B. cnefay 26. II.
n. 1596.

Dominum resoluerunt gratiam Aliuari esse verificata, nam de clericau consilat ex depositione 7. isti super 4. dum dicit, quod de tempore resignationis erat clericus, & presbiter, & sic per consequentiam potest dubitari de eius idoneitate, quoad effectum obtemperare Beneficiu simplex, quale est, de quo agitur ad gloriam in verbis reputamus, item. a. de concessio. praebende, & noratur per Doc. in c. cum in cunctis posteriora de electione maxime cum ex depositione p. super 11. constat quod de e. tempore Aliuari erat lector, & fuerat approbatus ad curiam annuarum, quod autem Beneficiu de quo agitur non requirat residentiam, ultra quod id inserviari non debet stante Regia decisio. 673. & Rota diversorum decr. 17. p. 1. concludenter probatur ex co. sessione, de qua in precibus Ferdinandi. Cumte de C. de transactio. Rota decr. 44. de testibus in antiquis, valor huius Beneficii expressus inserviatur ex decr. factis ad favorem Ferdinandi. & ex depositione predictis super 50. qui optimam rationem sua deposit. reddit, & etiam deponit de publica voce & fama, maxime cum pro inserviacione gratia sufficiat semper probata. Mobed. decisione 21. n. 3. de renuntiatione Veralius decisio. 23. part. 1. fuit dictum illa Mediolanense. Beneficiu 11. Decembr. de anno praeterito coram R.P.D. meo Oratio. & in pluribus aliis causis, quod autem Carolus responsum una cum pensione eidem reservata 120. ducatorum remanserunt unde commode vivere potest, scilicet ex probari existimarent domini, quod coniuncta deposit. p. 1. s. iuxta 11. & super 3. art. 6. testis iuxta 10. & super 7. art. 6. & 7. testis iuxta 2 & super 3. art. cum mandato prouo per eam dato ad responsum, confitit eidem remansisse redditus scutorum 500. ultra redditus patrimonii quod medianibus non est dubium quod quis commode vivere potest, ut ipsi testes dicunt, & experientia doct. quod verum magistrum est l. 3. C. vt in pollici. cont. & c. quoniam sibi modicam quod non exhibetur prouiso ipsius Aliuari, de cuius inserviacione agitur, sed formam mandato de prouidendo in forma dignam, quod non est collatio seu prouisio. Cassad. decis. 1. num. 6. licet pendere, & tenuit Rota in illa Salamanca portio 23. Iun. 1586. coram bona mem. Babale, unde quemadmodum de potentia ad actum inferre non potest, ita nec mandato prudicio an executionem ipsius mandatis que vix in factu confitens non presumitur. l. in bello. 3.

45. Et confirmatur ex d. constitutione Pij V. 162. t. in qua mandatur, quod litera in forma dignam, dirigatur ad Episcopum Diocesanum, aut ad Vicarin generalem, aut officialem eiusdem Episcopi, difunditice aelect. impletantibus.

46. Erat in terminis resolut Rota in vna t. Illerden. pensionis sue vniuers. 4. Maij 1588. coram D. Seraphimo, vt in sequenti dec. Iterum causa propria fuit resolutione sententia, q. haec agitur, suffice nullam, cum eum delegata fuisse causa a Sede Apostolica Officiali Illerden. cuius officium exprimeretur per obtinuta Epis. & a. deputatus fuisse alius officiale fede vacante littere successori t. in locum Episcopi recte iurisdictionis ordinariae, tamen non faciebat respectu iurisdictionis delegata, Abb. c. cum olim, col. penult. vers. 5. dubitator, de majorit. & obed. Felic. eam te n. 17. de recipr. Dece. 4. quin Abbas. 11. de offic. deleg. cum alio per informantes allegatis, quod ex maxime in eam ipso procedit, cum ageretur de re in qua se habebat interesse, & id est non erat convenienter, ut fringatur vice iudicis & parie, Bar. in l. qui iurisdictioni, de iurisdictione omnium iudicium, & stilo Cancelleriae est ut deputatur executores literarum Apostolicarum officiales Episcoporum, non autem capitularum, & illi officiales non inscribuntur officiales Episcopi Illerden. vel Archepiscopi Toletani, sed simpliciter officiales Illerden. Tolerantur, & sic singulis, non obstat quod dicimus de pro-

facte, s. de captiuis, & postliminio reuersis. I. siue
ratio. C. de non numer. pecu. &c. cum in iure, de of-
ficio-deleg. & licet domin. dixerint, quod ex quo Alua-
rus ab executori suis inducitur in possessionem d. Benefi-
ciis, siue queritur de collatione, cum talis inducit pro-
priam vim collationis habeat, ut pos. Ia. And. Compo-
st. 16. de conce. prob. in nouis, quia etiam presumunt fa-
tia fernatus sermonis stante quod agitur de executione
grate, absque contradictr. Put. 1. 4. 1. 2. at tum am-
misi meus non acquisit, ex quo primus testis qui solu-
deponit de possessione Aluari non dicu fuisse in ea in-
missum ab executori d. mandato de prouidentia, quod ca-
su intrare responso dominorum, sed solum dicit quod vi-
dis de mense Augusti 1590. publicare, resignacionem &
accipere possessionem, unde cum potuisse dictam pos-
sessionem propria auctoritate apprehendere, ut ex parte
Ferdinandi pretendatur, vel de manu alterius quam ex-
ecutori deputatis in dicto mandato de prouidentia ac-
cipere non posset, propterea coctilius Aluari in ea sus-
se immixtum ab ipso executori deputato, ad effectum, de
quo agitur ad tex. in c. in presentia, de probatio. & in
l. non hoc. C. vnde cognati, cum vulga. & idea bonum
esse existimo supercedere in expeditione huius cause, &
iterum partes super hoc audire, cum melius sit peccare
in tempore, quam in iure.

In eadem † 13. Junij 1597. coram
codem.

D^omini resolutum gratiam Aluari non esse insi-
ciata quod collatione, nam ad effectum vi induc-
ti in possessionem Beneficii vim collationis habeat, re-
quiritur, quod fuit ab eo se dem. dato illis qui habet
ambitionem conferre, Rota in decr. 16. n. 2. de conce-
pcione prebende in nouis. Orlad. conf. 143. Rebuff. de
pacifice posse. n. 21. & ratio ej. in promptu, quia
tunc bene intrat illud vulgare dictum, qui vult con-
querens, velle videtur omne antecedens nec suauum ad il-
lud, l. ad rem mobilem. s. de procurato. cum aliis per
Abb. conf. 76. n. 3. p. 1. quod quidem intrare non posset,
vbi si que tradit. possessionem beneficij, non habet potest/la-
sem conferendi, stante quod pro validitate eiusque a-
lius duo copulatae resumptar, voluntas scilicet, & po-
test, ut omnibus notori est, unde cum hoc casu non con-
sister Aluarum fuisse immixtum in possessionem beneficij,
de quo agitur ab eo, cui directe erant litera Aluari, in
forma dignum, & sic ab habente possestatu conferendi,
nec de illis mandato illis, &c. & ad illud quod nota-
rius dicat Aluarum inducisce in possessionem, vigore
provisionis eidem facta, fuit responsum non constare de
ipsa provisione, seu collatione a delegato facta, Egid.
deciso. 248. Nec circa eam attestatio notarii statu-
dum esse, cum notario non sit credendum, nisi de actibus
coram testibus gestis. Putemus decisione quinta numero
primo libro tertio & prout in terminis tenuit Rota
in illa Forolivensi, Beneficij 30. Octobr. 1592. coram R. P.
Domino Perma, vltra quod vbi etiam constare de ipsa
provisione, illa vi facta non ab Episcopi, nec ab officiis
illius, qui tunc tempore talis esse desiderat per mortem E-
piscopi, de qua deponit se fuit Ferdinandus Clem. fin. de
procurator. T. aut. de officio Capituli sede vacante p.
2. q. 10. columna 5 in principio, sed ab officiis Capi-
tuli nulla omnino esset, cum talis excentio specialiter de-
legata per Papam Episcop., & officiis illis, sede va-
cante, non transiret in Capitulum, Egid. deciso. 166.

Nec rursus potest in proposito intrareflex Barba-
rius.

cepisset fructus tot annis, & quod non erat iam in
tempore constitutio Greg. XII. L. de publicanis
restitutio authoritatem superioris, vt diximus
precedentes parte capite. 4. in numero 28. que licet de-
ficit.

3. Posset tamen data d. obseruatio, & consuetu-
do deferire ad excusandam partes à mala fide, &
vitio intruforis, vt sibi fia collatio, praferunt in
dictos, error enim praedicti sibi est veluti error fa-
cti Staphil. de literis gravis in pr. e. 3. m. 320. & gratia
Ferdinandi comprehendebat quancumque vaca-
tionem, que placuerunt dominis, & sic licet deci-
sio non fuit per auditorē extensa, fuit data sententia
canonicatoria sive gratia in favorem Ferdinandi
condemnando adquerarum in omnibus fructibus
decursis, & potius sequestrum, & Aluaro petenti
data est remissior ad probandum prætentam con-
suetudinem Episcopatus Abuleni, expediendi huic
modi commissiones sede Episcopali vacante referen-
tio quod potest videtur de eius relevantia, cu-
ius remissior executione pendente fuit facta con-
cordia inter eos, cum approbatione Papæ, manen-
te Aluaro cum Beneficio communia de novo eius
collatione Ordinario in forma dignum, & data Fer-
dinandi pensione centum ducatorum auri de came-
ra, & quantitate certa pecunia pro fructibus de-
cursis, & sic non fuit disputatum super relevantia
dictæ prætentæ consuetudinis, quam non potest eti-
am probari putabat Ferdinandus ex dictis instan-
tiis bullarum & commissiorum de quibus super nu-
si. que poterant offendit ex registris Romæ, & quā
57. de recte probaret ad summum releuaret ad effe-
ctum excusandi à mala fide, & vitio intruforis, &
vt sibi de novo fieret collatio iuxta dicta, nisi forte post
quam sibi confitaret de dicto filio Curia retinuer-
te positionem Beneficij, & sic incurrit vitium
intruforis ad e. s. p. ibi, eo, quod c. de restituione
possessorum, aut nisi obstat d. constitutio Grego-
XIII. de publicanis, & aduersus quam non iuvat nec
exculpet ignorancia, & error etiam iussus, vt alia fru-
stra soluit in vna Regia, Hospitalis. 3. Junij 1588.
coram Domino Bubalo, Flamin. Parisius de resig-
natione be. epi. libro undecimo questione tercia ex na-
mero 70.

Quinto dubitatur, an vbi ordinarius, cui t. sunt
directe literæ principales in forma dignum infra
30. dies non conferit Beneficium impetranti sub pre-
textu quod non est idoneus, vel quod literæ sunt
liberiptiz, &c. & ita declarat, posse recurrat ad se-
cundum executori vigore Bullæ executoris que
dicit riguosa, vt eum examineat, aut literas, & cō-
stantio cum eis idoneum, aut literas iustificatas il-
li conferat beneficium vigore dict. Bullæ. In quo vi-
detur affirmare respondendum nam in dict. Bulla
executori secundo executori mandatur, vt si ordi-
narius infra dictos 30. dies postquam literæ sibi præ-
sentatae fuerint impetrante beneficium non contu-
lerit, ipse illis clapsis eidem si idoneum esse repre-
sentat, aut obstat, & satis purificata dicu. l. institutio ta-
lis. ff. de conditione institutione, cum aliis, de qui-
bus in dicta decisione Burgen. Canonicus oram R. P.
D. mes Pamphilio qua tollit omnem difficultatem in
hac causa. Tamen pro parte Domini Ferdinandi
de Pelquera t. fuit allegatum id procedere confide-
re rando solum potestatem auditorius datum per d.
clemen. sed considerand per sonam Alari Gonçal-
ez non posse etiam fieri collationem, quia erat in-
capax, & inhabilis, cum esset intrusus sine rit. & per-

Nihilominus tamen contrarium est afferendum,
nam iurisdictio t. data secundo executori seu secun-
da delegatio in terminis dictarum literarum execu-
toriarum, est conditionalis, si primus executor fue-
rit in mora, ad ea que habentur in c. si capitulo, de co-
cessione in probanda in v. b. Anch. 21. R. ob. in cor-

datus informa literarum executor, verb. recentauerint, & obstat, & distulerint, de qua negligientia debet secundo constare proutquam procedat, ut alias fuit decimus in Rota, & sic iurisdictio data secundo si primus infra 30. dies non contulerit, censetur datus, vbi primus negligens fuerit vel per eum iteret, quin executioni literarum demandentur, & sic si primus denegat executionem sub praetextu surreptionis literarum, vel quod non est idoneus, &c. si parum fentis se grauatum ex tali sententiâ debet appellare, non autem recurrere ad secundum executorem cuius iurisdictio expirauerat. Ita fuit resolutum in causa Bergomae, parochialis 25. Febr. 1575. coram D. Oriol & in causa Caput. Benef. 23. Mar. 1595. coram D. meo Cor. dub. Epis. Pacen. & iuri dictum in via Palenti, praesumitorum 126. Apr. 1599. coram eisd. D. Cor. dub. vt in fez. deci. In causa Palentia presumitorum, in qua una tantum pars informabat, cum dubitaret, an sententia officialis Legione, effe infirmatoria plures occurrerunt in punctione. Prima an aeffet dispensatio iurisdictionis in d. officiali, qui erat secundus executor in literis nominatis, cuius facultas intelligitur, si primus fuerit morosus, vel negligens in conferendo, seu ex iusta causa non contulerit, vt fuit resolutum in causa Bergomae, parochialis 25. Febr. 1575. coram bona men. Orol. & in causa V. rei publicae, parochialis 28. Novemb. 1588. coram illiusfratimo Cardinale, sed hac difficultate fuit sublata stante quod officialis Bergae, prim. executor nominatus voluit procedere ad executionem literarum, quia ipsenem erat intrusus in nominalis ex dictis presumitorum. Secunda erat, quantum ad sententiam, quia duo videbant capitula continere. Primum inuiditatem unionis, in quo dixerunt dominii sententiant esse iustam ex defectu probacionis, quia ad hoc erat cadent sub induito, necessarium erat, quod premissa excedat valorem viginti ducatorum, cum ergo existenter Francus, 2. eo & posse fore apponit fieri per seminariam de voto, at inde non est locum prouisionis illius unius probandi excessum viginti ducatorum, sicut habebat ad seminarium. Mobed. decimus 130. alias 9. de probacione. Crescentius decisione nona de descriptione, quod cum non appareat probatum, dixerunt domini vocationis non obstat, &c. Secundum caput continet bullas habuisse locum, & narravimus in eisdem factam esse veram, hoc autem dependet ex eo an ex alia gratia apparet in scripta, & data copia illius poterit de hoc particulariter videri.

63. Et idem fuit resolutum in via Tirafonen. Capellani 7. Maij 1600. coram D. Pamphilio, vt in d. constitutio- ne Pij V. ad effectum vt in defectum, & negligientiam primi, secundus exequatur, & non sunt nec dici possunt litera delegatoria appellationis vt ex eis appareret.

Ex quib. etiam t tollitur alia ratio, quam contradicit resolutionem quidam allegabat, videlicet quod d. verbis infra triginta dies non contulerit, comprehendunt causum noluntatis & impotentiae, sicut in vulgaris substitutione verba, si haeres non erit, comprehendunt causum noluntatis & impotentiae, scilicet si haeres non erit, quia noluerit, vel quia non potuerit, ex doctrin. Bar. in d. l. 1. ff. de vulg. num. 13. communiter approbat, ad quam folerat allegari textus in l. cun proponas. C. de hereditibus influens, licet ibi verque causus fuit a testatore expressus, vt aduerteret ibid. l. 1. num. 3. & Ripa in d. num. 1. 1. 89. respondet enim in proposito subiectum materiam, & diversitatem rationis aliud suadere, nam vt probatu est, dictus terminus triginta dieru statuit ordinario primo executori in odium negligens, & in eius defectum datur

datum secundus executor & non in gradu appella- tions.

64. Nec obseruantia, & consuetudo t contraria aliquorum Episcopatum iuvabit ad validitatem pro- uisionis facte a secundo executore in d. casu ex dictis dubiis precedens, vnde inferatur quod si officia- lis cui primus litera in forma dignum fuit directe, 65. non t posset illas exequi, quia erat mortuus Episco- pus & sic sedes vacabat, vel quia erat intrulus, seu contradictor cum quo lis pendebat, vel ex alio im- pedimento, d. secundus executor non posset proce- der ad executionem, cum tunc non detur t neglig- 66. gentia prima. Nec obstat, tex. in cap. facilius de res- crips. & in exp. prideam man. 8. adynamis de off. deleg. diuersa enim est clausula, quod si omnes interesse ne- quauerint de quibus, que intelliguntur de impo- 67. tentia, tam facti quam iuris, & includit voluntatem.

71. Et cum adest legitimus contradictor non t habet locum, fed celstis praesulius terminus 30. dierum, cum tunc cesserit via executiva, vt dicatur in d. dec. Tirafoon. Capellani supra idem 68. & executor debet af- sumere partes iudicis, & judicialiter procedere, & vt infra dicatur, 8. dub. 110.

Sed stante quod in supradicto casu t non potest 72. recurrer ad secundum executorem vigore literarum executoriarum, offert se dubitatio ad quem sit ap- pellandum & recurrendum, & videtur appellans a se dictis quemadmodum executor facete debet, & facit d. constitutio Pij V. vbi habetur quod appellans a malo electione praelectum ad nouum examen com- ram ipso appellationis iudice & eius examinatores prouocet, &c.

73. In contrarium tamen, vt possit appellari t ad Me- tropolitanum, facit quazdan declaratio S. Congreg. Conc. in Cefeleno, quia habetur inter declarations super cap. 18. se. 14. de reform. his verbis, ei qui exhibet bullam parochia sua respondeat Episcopo Cefeleno. & rescipli est ab examine de quo solum examinatores affari, visum est dandam appellationem ad suffraganeum Ravennate, quam declarationem affert Flam. Paris. de refutatione lib. 10. cap. 7. 25.

75. Ad istam declarationem cogitabant dici posse, t quod solum procedit, & loquitur in resignatorio, seu alia impetrante parochialem in forma dignum, qui in examine non sunt approbat, sed reieciunt, seu reprobant, hic enim videtur posse appellare ab ista re- 76. iectione & reprobatione ad Metropolitanum ex eo quod examen in forma dignum ad parochiales debet fieri, alhibitis eti aribus salem examinatorib. in sy- nodo deputatis si ibi sint, alioquin ab ordinario ipso eligendis, ut in ipsius literis ad parochiales in forma dignum, expresse dicitur, qui examinatores habent votum in reiudicando, seu reprobando, sicut etiam in approbando, vt in S. Concil. d. cap. 18. & appetat ex dictis infra 9. pa. cap. 2. a. num. 54. & sic cum in praedi- 77. oto casu reiectione, seu reprobatione necessario fiat ex vo- to examinatorum, qui in suo ministerio non funguntur auctoritate Apostolica, potest ab illa ad Metropoli- tanum appellari, qui si eos male reieccisset, re- 78. gressari, cum quem idoneum esset reperire, remittat ad ordinarium, vt vigore literarum auctoritate Apostolica ei conferat parochiales infra 30. dies, infra quos si fuerit negligens in conferendo, tunc vi- 79. gore literarum executoriarum recurrer poterit ad secundum executorem.

Nihilominus tamen videtur non posse t ad Nun- 81. tiuum recurrer, nam excipiuntur causa beneficialeis in dicta sua facultate, quia vt habetur in facultatibus Domini Caesaris Speciani Numti Sixti Quinti in Hispania, sic autem non hortus rurum, & matrimo- niales ac quacumque alias Ecclesiasticas, profanas, ciuil- les, criminales, & mixtas cause ad forum Ecclesiasticum quomodo libet pertinentes, non tamen beneficialeis, sine praedicta Ordinario, quod causa huiusmodi in prima instantia coram eis iuxta praedicti concilii Tri- dentini decreta cognoscenda, tam per eam simpliciter querele, quam etiam quarumcumque appellatio, non a quibuscumque iudicibus ordinariis, & etiam a sede Praedicta delegatis interpositarum, & dicta durante legatione interponendarum motas, & inchoatas, ac inter- rim monerendas cum eam omnibus incidente dependent, emerget, amex. 5. & conexis, etiam summaria simpliciter, & de plave ac sine strepitu & figura iudicij, sola veritate iustitia terminique substantiaibus omni- co contextu, vel etiam non servatis, ed illorum loco praefixo termino arbitrio tuo procedendo, audiendi, &

*ne debito terminandi, &c. seu causa ipsa ali vel alia
videlicet potest pariter audiendas, & terminari delegan-
di. Ex qua clausula, & exceptione ibi, non tam Ben-
eficiales, appareat Nuntium, non posse se intromittere
in causis beneficioribus vlo modo tamen per appelle-
tionem ab Ordinario. Et causa beneficiale videtur
intelligenda in proposito quomodo cumque tra-
etur, seu agatur de Beneficio principaliter ad
Clement. dispensacionem de iudicium, & que ibi notan-
tur.*

*83 Quamvis dicta clausula non obstante, & fuerit ni-
hilominus data brevia aliquando in causis beneficiale-
bus per Nuntios Hispanos, qui deberent melius
attendere obseruare suas facultates, illa que non ex-
cedere, prout saepe faciunt, etiam concedendo multa
qua Papae non concederet, non sine scandalo, & nota
cupiditatis, ac animarum periculo, quo sine iniuria
alium dicta sunt.*

*84 Vnde in una Calagurritana patronum † 12. Ianu.
1596. coram illustrissimo Cardin. Pamphilio fuit nul-
la declarata quedam sententia in causa Beneficiale
lata vigore brevis Nuntii Hispaniarum, vt in deci-
fie.*

*Licet plures opponerent militates contra senten-
tia Arcidiaconom Salamancae, alio tamen pronuncie-
misca de quibus agitur si ipsius erit, donum amplexis sunt
illam quod deducatur ex defectu iuri dictionis, pronuen-
tis ex commissione Nuntii, qui non potest committere cau-
sus beneficiale que expresse in suis facultatibus sunt ex-
cepte, ut fuit visum de anno præterito in causa Legionis,
parochialis coram Domino meo Comitatu, & etiam quod
potuisse non tam in cunctate Salamancae, que vt in
facto deducatur distat à Diocesi Calagurritana ultra
tres dieas. Vnde inter dispositio Concilii generalis de
quo in canonibus, de rescriptu cuius solus Papa potest de-
rogare, & non aliis inferioribus, ut notant omnes in cap. 1. de
iudicis, & cessa omnis difficultas ex clausula in com-
missione apposita, dummodo non ultra tres dieas, que li-
mitata, & refringit iurisdictionem, ut extra illa, non ce-
seatur concessio argum. cap. cum dilecta de recipi. p.
diligenter. s. mandati cum similibus.*

*85 Et post hac tradit. Gonzalez §. 2. † proxim. numero
59 dicens, fuisse etiam dictum in alia Calagurritana
Beneficij 5. Maii 1600. coram Domino Seraphino,
& alias pluries, qui tamen male ait non habere Nuntium
iurisdictionem in causis beneficialebus exceden-
tibus valorem 24. ducatorum, cum in dicta clau-
sula absolute exceptuerit causa beneficiale. Et at
hunc effectum, & alios similares concludit à num. 65.
tunc dici causam beneficiale quando agitur dunc-
tarat de collatione iam facta, vel facienda, & sic de
titulo seu iure in re, vel ad rem, tam in petitorio,
quam in possessorio. gloss. verbo beneficis in dicta le-
ximina dispensacionis vbi Vitalen. n. 5. & 32. Cardin.
n. 15. Millis verbo Beneficis causa, & sic fuisse
resolutum in dicta Calagurritana Beneficij 5. Maij.
1600. quod si ex parte viuis agitur de obtinenda
collatione Beneficij, & ex parte alterius pretendatur
quod non sit locus collationis, sed quod debet fieri
suppressione illius, tunc non dicetur causa proprie-
tatis, & Nuntius poterit illam committere, & terminare,
& id etiam fuisse iterum dictum in ead. causa ad effectum dandi remissiorum 17. Ianu.
1602. coram Dom. Corduba Episcopo Pacen. & simili-
ter refragatur de viuione perpetua Beneficij ait,
causam definire esse beneficiale, secus vero si fo-
lum agatur de viuione temporalis facienda de uno Be-*

neficio, alteri Beneficio, quod aliquis possidet ad vi-
tan tantum illius, nam tunc dicetur causa beneficiale
Iust. Caffad. dec. 3. de iudic. Sed id quod dicit Gonzalez
causam non esse beneficiale, vbi agitur de suppre-
sione aut viuione perpetua beneficij, seu vbi agitur
de beneficio, vt de proprietate, vt docet glossa dict.
verb. Beneficis. Cardin. d. 15. & Bonifac. nn. 42. in d.
elementina dispensacionis. Accipendum est quando
causa proprietas unionis, aut suppressionis principali-
ter deducatur ex parte actoris. Cardin. d. 15. fe-
cuss vbi ex parte actoris agitur de beneficio, vt bene-
ficii & tit. dicitur beneficiale, & con sequenter Nuntius
non habebit in ea iurisdictionem, quia ex per-
sona actoris ius meritorum / 1. 9. i. ff. pars hereditatis pe-
tatur. Caffad. dec. 13. super reg. Sarneni. in reg. de An-
nali 9. 25. & ibi. Mand. 9. 14. & dicitur alias inf. vlt. p.
6. 2. 2. 10. & seq.

D. tamen Camillus Caietanus, † & Cardin. Do- 86
min. Gimnatus Nuntius Clementis V 111. sine diffi-
cultate dabant brevia ad causas beneficiale, & de eis
cognoscabant, forte non habebatur d. restrictio in
suis facultatibus, quod ex eis appareret. Et non stante
illius potest ad nuntium appellari à reprobatione qui
appellantem deberet examinare cum tribus saitem
examiniatoribus, à se electis, cum ipse non habeat
examinatores synodales. Et in causa Abulensis paro-
chialis de Varroni in qua vicarius primus execu-
tor literarum resignationis in forma dignum, decla-
rauit non locum carum execut. fuit appellatum ad
cum.

Sexto dubitatur an ordinarius primus & executor
possit executioni mandare dictas literas in forma
dignum, & conferre lapso d termino triginta die-
rum postquam ei presentata fuerint, & sic moram
purgare re integra, an vero statim lapso termino in
secundum executorem ista denoulatur potestas, ut pri-
mus si velit non possit iam parere mandato, & ad
executionem literarum procedere etiam volente
parte.

Et non posse moram purgare tenet Innocent. † in 89
cap. propositi de concessione preb. argum. cap. literas
et. titul. q. I. mancipiorum, si de optione legata, lequitur.
Domin. in d. c. si cap. de conc. preb. per tex. ibi. Sta-
phil. 4. forma mandati de prouid. n. 2. Gom. tr. d. mandati de prouid. num. 21. & Cachus d. lab. 1. tit. 7. n. 2. 5.
qui dicunt id maxime procedere quando executor
lapso termino pronuntiascat se solum debere exe-
qui.

Contrairem tamen tenet Compostellani. in cap. †
de rescripti. quia non dicitur in executorem deuoluta
potestas, quin pri. parere possit sequitur Archid. in
dict. cap. si cap. & Francus num. 3. qui id bene probat,
& ait procedere vbi executor ad veteriora non
processit, id est reintegra, alias fecit puta si pronun-
tiascat se solum debere exequi, aut inhibuisse, aut
d. c. retum, apposuisse, tunc procedere opinio Innocent.
ex quo tunc in totum revocatur potestas de mani-
bus p.

Sextimo dubitatur an si data in veritate & negli-
gentia primi executoris, secundum cui de ea non
constat defactio, valeat eius executio, & processus?
Et videtur dicendum valere attendit veritate (quamvis
male egiri) ex dec. Rotz 1. de probatio, in anti-
qv. 4. de oficio delegati, non nos. Argid. dec. 339. †
Roma singul. 13. Felin. in cap. scissitatis num. 12. & 14.
vers. est tamen causus de rescripto. & in cap. cum ex offici
num. 29. de prescri. Millis in rep. verb. iudice deleg. si
fuit plures Curt. Iun. conf. 6. numer. 11. vbi habetur
quod

QVINTA PARS, CAP. 2.

509

quod executio gratiae ab uno ex executoribus datis
cum clausula quod si non omnes, facta non constitutio
de impedimento alterius valet, dummodo postea de
illio conset quod non solum in beneficialebus, sed
etiam in aliis deleg. cum clausula procedere tenet
Felin. in d. cap. scissitatis numer. 12. ver. 1. sed dic. de regu-
lari. & numer. 14. in princ. & additiones dicit. dec. 4.
de officio deleg. in nouis ex ratione de qua per eos,
ibi.

94 Facit etiam decisi 36. de prob. in antiquis quo ait
quod valet prouisio facta ab executore Beneficio
vacante, licet ignoraret vacatio sequitur Francus
in cap. suscepimus, s. ab. 10. de rescripto in 6. & Felin. se-
cunda.

95 Nihilominus tamen in proposito contrarium est
verius, vt videtur tenere Rotz in dec. supra relata 3.
dubio num. 6. & Zelchus de beneficis & pension. Eccles.
cap. 9. num. 8. nam licet non agitur de consolidanda
iurisdictione, seu accrescendo exercitio, vt in dicto
caso de executoribus, seu delegatis datis cum clau-
sula, quod si non omnes, sed de danda iurisdictione &
potestate, quo non datur nisi sub condicione si pri-
mo fuerit negligens, & infra tringita dies non con-
tulerit, & video de ea debet prius constare. Felin. d. n.
11. vers. 1. quando verificatio Anton. Gabr. de ex-
ecutione rei indicate conclu. 3. num. 19. qui tamen plures
male allegat.

96 Non tamen requiritur quod secundum & execu-
tor requirat primum, & ei termini assignat ad ex-
equendum, & quod cum esset, quicquid dicit Flores
quesitio quaria numero 65. & seq. ait, sed suffi-
ciet quod ex actis qui transmitti mandabit conset
de presentatione literarum, & requisitione fa-
cta per partem, & executio non appareat facta,
&c.

§. 1.

An d. executores possint alterius subdele-
gate, & an sint meri, vel mix-
ti, & quam diu dures co-
rum potestas.

S V M M A R I A.

A N executores, maxime literarii, in forma dignum,
posint alterius subdelegare, & committere vices
sue in toto, vel in parte, praesertim quoad examen?
an. 97. Resolutus affirmat. & per clausulam super
quo inam conscientia oreramus, non prohibet subde-
legationem, &c.

Similiter in dispensationibus matrimonialibus, non ob-
stante ista clausula, poteris ordinarius alterius informa-
tionem committere super veritate precum, licet non i-
psam dispensat. s. 105.

An dicti executores sint meri, an mixti, a numero 106.
Resolutus effemeris, nisi adiit missus, vel compa-
reat contradictor, & cetera. Sicut etiam indices con-
pulsores, remissores inhibentes sequestratores &
liquidatores, qui possunt esse in dignitate non consti-
tuuti.

Sed ad intrusus, vel compareat contradictor, sun-
tum executores, & debent assumere partes indicie, ac
diffinient sententia n. 110. Presertim stante clausula
vocatis vocandis numer. 111. & sic ab illo datis ap-
pellatio sufficiat numer. 112. cum sequentibus vii po-

muntur resolutiones Rotz, & clausula contradic-
tione, non possit compescendo, solum habet lo-
cum contra contradicentes de facto, non de iure, nu-
mero 115. & a numero 125. ponuntur decisiones Ro-
tz.

Quod tradit Flamin. Parisius resonantem, reservata pen-
sione, non posse impedire regnatarum ne capti possi-
tionem Beneficij, & possessionem per eam capti pen-
sionem, & in appellatione inter posita a resonante, non effe-
tentiam, & accipit dura est quando resonans impe-
dit de facto regnatarum, & sine causa ne capti possi-
tionem, & in appellatione inter posita a resonante, qui in-
terponit exceptionem suam, numer. 134. & seqq. vbi ponuntur resolutiones
Eccles.

Improbatur quod ait Flores non debet audiri resonan-
tem compararem coram executori & contra resona-
torem opponentem. 138.

Ponit resolutio figura iuris, & quod quando ap-
pellatur ab executori literarum signatur supplicatio
sive prædictio executionis literarum, cum non constat
de tunc, pof. eff. & c. m. 139. Et ponit de cima Goncal.
circa no. 1. 140.

Si possit Beneficij si vacans, non tenetur executor ali-
quem citare, & assumere partes indicie, & ideo ab eo
non potest appellari. n. 141. etiam stante clausula, vo-
catis vocandis, & etiam stante clausula, etato N. n. 142.
Si tamen compareti legitimus contradictor, debet cum
audire. n. 143. etiam compareti post datum decretu,
sive mandatum possit sive mandato realiter non sit
capti n. 144. Sed post capti possit executionem debere re-
curere ad ordinarium, & coram eo contra possiden-
tē agere. n. 145.

Quandiu duret potestas dictorum executorum, quibus
mandatur ut prout sum in possitionem Beneficij induc-
tus, & defendant indutus, & c. facientes cum ad
Beneficium admitti, sibique de fructibus responderet a
n. 146. resolutus quod quandiu non est facta executio,
datur at illa potestas; etiam post annam à sententia
late contra intrusum, sive contradictor, licet seus
sit in delegato ad causam principaliter, data vero pos-
sible, non est si stantur eius officia, donec habeat fru-
ctus, & cetera.

Quando prout semel fuit inductus in possitionem plene
quanto tempore duret potestas executori, & efficit
illius clausula ad illi defendantem sive possitione tar-
beatur a n. 147. Referuntur opinio dicendum, & resolu-
tio quod si aliquandiu pacifice possedit expira-
tus potestas, & intra annum, &c.

O C TAU dubitatur, an dicti executores maxime, 97
literarii in forma dignum, possint alterius subdele-
gate, & committere vices suas in totum vel in
parte praesertim quoad examen? In quo videtur
dicendum, & quod licet regula sit executores gracia-
rum posse alii committere vices suas, nisi sint dati 98
ad prouidendum Ecclesie, non expresse certa perfo-
nit, vt in cap. n. 110. eti. officio deleg. n. 6. & in Clem. omni-
ca eodem n. 11. ibi Doctor. Staphil. de formis mandato-
rum de prouid. n. 14. Rebus in praxi tunc de forma, &
declaratione noua prouisa verbis, quatenus ipse, & el duo, &
Flamin. Parisib. 8. 7. n. 157.

Tamen in literis in forma dignum, cum t̄ appo-
natur clausula, Si per diligenter examinationem eu ad
hoc idoneum esse reperire, super quo conscientiam tuae
V u 3

TRACT. DE BENEFICIIS,

ne amissus, &c. non videtur executor posse alij committere vices suas sicutem quod examen propter dictam clausulam, super quo conscientiam tuam oneramus, per quam censetur electa industria personæ, & prohibita subdelegatio, vt tenet Bald. in c. si pro debilitate de officio deleg. nro. 6. Imola in c. fin. §. Icodem t. Alexander in l. à iudice. C. de iudicio, & in l. more, si de sursumptione omnium indicum, lal. in d. à iudice. In nomine. II. limita. 5 & additio magna Felin. in cap. p. 10. de officio deleg. & repertorium eiusdem. Felin. verb. deleg. Pape finit. 5.

100 Nihilominus tamen verius † existimò dictos executores posse alteri committere vices suas, etiam quod examen, prout videtur præceptum, non obstante ista clausula, Super quo tuam conscientiam oneramus, quia per eam non censetur electa industria persona, nec prohibita subdelegatio, sed potius fons in monitione, & excitatione, ut tenet Abb. in d. c. ultim. §. 1. de officio deleg. numero 7. & in cap. cum in veteris princip. de electione, & Felin. d. nro. 2. Ange. in authen. adhuc. C. de iudicio, qui dicit ita fuisse obtinut. Paul. de Castro in d. à iudice, numero 8. Nauarr. in terminis, cons. 6. de officio delegari, Flores etiam in terminis, quæst. 4. a. num. 69. Marc. Ant. Genuen. cap. 83. numero 5. Grafis in decisio. 9. aures casuum conscientias, lib. 1. cap. 13. num. 19. Qui tamen ibi. & num. 17. male ait fecis esse quando proprium nomen exprimitur, & Zechus de republica Ecclesiastica cap. 22. de indice delegato, sub numero 9. 4. limitatione, & Thom. Sanchez de matrimonio, libro octavo decisio. 27. numero 43. etiam in terminis, qui tamen fecis multa vult ubi ea verba diriguntur personæ nominatae.

101 Et ita in terminis tenuit maior † pars dominorum de Rota, ut in dec. 18. de coextensione probenda, alias 44. in nouis, & Rota dec. 63. de concessione proben. in art. 9. & in una Regien. Hospitalis 26. Maij 1580. coram D. Cantuccio quo est 2. par. diuersorum, deci. 130. vbi nro. 4. dicitur cum Abb. & Felin. sup. & d. deci. 18. Quod

102 tum & non potest fieri subdelegatio, quando dictio negotiorum est commissa conscientia aliquis dicendo, conscientia tua commitimus, seu decidas secundum conscientiam tuam, at secus quando est clausula, super quo tuam conscientiam oneramus, quia tunc censetur adiecta in vim executionis, vel monitionis, &c.

103 Et censuit etiam in terminis S. Congreg. Concilij his verbis. Episcopus cui commissum est exame per literas Apoloticas aliquis, qui Beneficium simplex obtinuit poterit illud delegare, non obstante quod fuerit in literis eius conscientia onerata.

104 Quod non solum procedit in Beneficiis & simplibus, sed etiam in patriciis in quarum litteris dicitur, Ac per diligenter examinationem per te abdibus examinatores, in diæcesanis synodo deputatis, &c. facientiam, &c. Adhuc enim poterit Ordinarius, cui est commissa executio sub ista forma, committere, & subdelegare alteri examinationem, facientiam tam cum examinatoribus synodalibus, &c. nam illa verba per te, &c. non excludunt subdelegationem, sed ponunt ad significantiam examen facientium esse non solum per executores, sed etiam cum examinatoribus synodalibus, &c.

105 Vnde inferatur ad dispensationes & matrimoniales quæ committuntur Ordinariis cum clausula, discretionis tua, de qua in his specialiæ in domino fiduciam obtinimus, per Apostolica scripta mandamus quatenus deposita per te omnis per cuiuscumque munieris aut præmis-

SEXTA PAR. CAP. 2.

Et sic secundum eos ibi illis datur † appellatio suspensiva, ubi non potest illius vigore captari, glori. in cap. p. 10. & in praedictum eius qui obtinuit tale monitorium Canonicas effectus fuit litigiosus, id est obstat posse attentata, nec potest sufficiens ex allegata confessione Paulineum factum fuisse, non autem legem faciunt, & hoc obstat Alexander non manenteatur, quoniam usq. extremæ probauerit, & coloratum simulacrum, quem præstat gratia si neutr. cum condito illa si contiterit, non sit de futuro, sed de praeservio, ut fuit resolution in causa Bonorum, & D. Penna 22. Iun. 1592. possessionem quoque Pauli ejus virtuosam, quia cum imprestito ipsius ejus de variis defectibus, semper atatis Alexandri publicationis, oculi canoni, & male valoris frumenti expressionis non poterat executor non verificatis narrari, & non citato Alexander, procedere ad immissionem, & ideo fuit conclusum esse apprendendum frumentorum, & videndum de bono iure, & cetera.

Et codem die 5. Iulij 1593. coram codem D. Seraphino in vna Aueriana Beneficij fuit resolutum Dæcum mandatum de manenteendo lo. A. de cuius anteriori possessione constat, non obstantibus turbacionibus Michaelis, cuius possessio est attentata. Quia executor datus ad conferendum in forma variis per vacanciam non simonian contractum est mixtus, & tenebatur procedere cu causæ cognitione, presertim stante clausula vocato Ioanne, & a sententiæ eius licitus appellare, & ideo immixta facta pendente tempore ad appellandum, est attentata, & Ioannes qui non habuit se pro spacio manegendus, nec obstat quod a sententiæ lata in simonia non esset appellatio, quis a collatione danni. Præterea id processus quando finiancas est nosorius, & confessus; vel si est occulus, simonia est in ordine; secus si est occulus, & est super Beneficium, quia tunc datur appellatio, Anania in capite fuit, circa fin. in alia Mediolan. parochialis 16. Martij. 1588. coram Illustrissimo Plato.

106 Clauſula enim & contradicentes appellatione possit compescere, solum habet locum contra contradicentes de facto, non contra contradicentes de iure, id est per viam iuris, seu iuridice, gl. verb. contradicentes in cap. pro illorum de proben. & ibi Abb. numer. 9. Felin. in cap. causam de rescript. ex num. 19. & in cap. super eum. 5. de officio deleg. Staphil. de literis gratia, stat. de vi & effectu clausularum, verb. sign. clausulae includentes, &c. ex numero quarto Rebuffi in forma & declaratione noua prouisione, ver. contradicentes, & in concordatis in forma literarum executor. eodem verb. contradicentes, Lancellotus de attentatis, cap. duodecima limitatione 8. numer. 41. Nauar. in d. e. causa conting. septima causa nullius, Flam. Paris. lib. 8. questione septima numero 16. Sallust. Tiberius in practica auditoris Camera lib. 3. cap. 6. nr. 3. & 50. & Man. Rodriguez questione regul. 1. omni quatuor 8. articul. 12. & post hac González gloss. 9. in annotat. numero 242.

107 Et in vna Tridentina 5. Iulij 1593. coram D. Seraphino fuit resolutum, Possessorem Alexander esse manenteibilem, si obstat quod non fuit capta capitulariter, Caffader. decisi 8. de causa posse, verum ipse defecit sanar. posset probata conscientia mendaci possessorum, etiam non capitulariter, ut ex tribus instrumentis possessorum caprarum in hac Ecclesia probari videatur, sed magis obstat Alexander, quod mox parochialis Iacobus, tenebatur tanquam mixtus a. r. auditoris Camerae, cuius vigore capta fuit possessor, præsumere partes indicis presertim stante clausula, vocato Alex. & amoto quolibet illigito detentore, & ideo

TRACT. DE BENEFICIIS.

512

ab eius sententia licuit appellare, &c. & ideo Iacobus non est manutendus, sed Alexander si de eius possessione constat, alius possesso est sequistranda, &c.

¹²² Et in vna Cufentina parochialis 22. April. 1594. coram D. Pampilio fuit resolutum. Quid manutendus est quis in sua possessione non obstante quod aduersarii postea accepit possessionem vigore literarum Apostolicarum, & auctoritate commifary, qui tamē parte non citata processit, & sic nulliter ad cap. licet Episcopis de præbent. & consequenter non priuatis eam possessionem, & cum non se habuerit pro foliato retinuisse animo possessionem ciuilium, & conseqüenter danda sit illi manutendus, non obstante quod illa possesso est instrumentalis; quia cum non constet tunc alium possidere, sufficiens est ad istum effectum. *Ratio quicunque Caput. 6. decr. 334. p. 2.*

¹²³ Fuit etium resolutum in vna Senen. Beneficio 6. Junij 1594. coram D. Lita, & in vna Albiganen. Canoniciatus 27. Junij 1564. coram D. meo Corduba fuit resolutum, Dandum esse mandatum de manutendo. *Mafredo*, de eius anterius possessione constat, & quod tempore more litis possidebat. & retinende de interdictis, non obstante quod lo. Baptista fuerit immisus in possessionem auctoritate iudicis, quia id possidetur, in quo posse interpositam possessorum minime citato, ino posse interpositam appellationem. & sic tunc attentata, et suffragans non debet, ut alias fuit resolutum in Romana de Prazellos coram D. Penna, & Romana Capellania 17. huius mensis coram D. Lita, quod maxime procedit cum in rescripto adit clausula, vocata *Mafredo* & aliis, quia stante executor abscite citatione procedere non potuit. *Felin.* in capit. de cetero, numero 10 de re iudicis. *Rota* decr. 2. numero 12. de officio de legat. in nouis.

¹²⁴ Et in causa Toletana parochial. de Maiarambus t. 13. Ianuar. 1595. coram codem D. Corduba fuit dictum. Conseruari dolum in resignatorio, ex eo quod is habuerit possessionem Beneficio ab executori litterarum resignatorum pendente appellatione interposita per resignantem. &c.

¹²⁵ Et in vna Ferrarien. parochialis prima Aprilis t. 1596. coram codem D. Corduba fuit resolutum, Horatius non est manutendendum in possessione dicta Beneficio imperiis vii vacantis per affectionem alterius, & iusta constitutione *Pv V.* na. dato quod fuerit capta possesso cuius instrumentalis Michaelangelo existente in possessione non venit manutendenda. *Caputagen.* decr. 333. parte secunda, confit etiam fuisse causam huius pendente, quod impedit manutentionem, nec relaten quod fuerit capta auctoritate iudicis, & sic non requiratur electio Angelus in leg. qui inveniatur. & item de acquirend. possesso, non habet locum quando inde rite, & recte procedit, ut fuit sive resolutum, in presenti autem iudeo per se a secessu, quia cu. ester ordinarius, & modum procedendi exegiunt vi dictum est de primis, etiam qua inchoato processu cum primo executo, non patuit secundus procedere, c. cum plures de offic. deleg. in 6 &c.

Est etiam ad propositum decisio Rota, t. in vna Maiorice, parochialis de Campaneto, 33. Ian. 1591. coram D. Bubalo, quia sic ait, *Fuit resolutum dandum esse mandatum de manutendo in possessione parochialis de qua agitur Iacobus Torres, non autem lo. Pelius.* quia confit de eius anteriori possessione, que fuit capta die decimovigesimo Augusti, 1588. vigore prouisionis Apostolica, & possesso lo. fuit capta, die vigeſimo nono et trigesimo Novembri anni sequenti. Est in instrumentalis, que non est manutendibilis nisi possesso expulso, Rota decisio. vigeſimprima de restituitione spoliatorum in nouis, *Caputagen.* decr. 336. lib. 1. debuit executor Iacobus possidente non circa dare possessonem, lo. cap. licet libro secundo de prebend. in sexto. Nam semper in traditione possellionis oportet vocari possessorem, ut potest competere ius in possessione, ut per Card. consilio 75. *Felin.* cap. fin. numer. 24. de presumptio. nec satisfacti iudex citando postea Iacobum, & suribus hinc inde discussi promittendo ipsum a praesens a possessione auocandum

SEXTA PARS, CAP. 2.

513

& amatum esse, & Ioann. ii sua possessione debere remanere, quia iuxta d. cons. Cardinalis debuit primi redire in traditione possessionis factam lo. & illam restituere Iacobum, & posse iterum pronuntiare ad favorem lo. annis, & illi possessionem de novo tradere, quia in presenti facta non fuerunt, ex quo redditur iniuria declaratio iudicis, & postea capta non est considerabilis nisi expulso possesso, ut fuit resolutum coram illustrissimo D. Lanceloto in illa Romana domu ad imaginem pontis, nec obstat, quod non fuerit in tempore appellationis ab ultimo de reto, quia non est hoc redditus validus, & manutendibile possesso capta possessore non citato, & illo non expulso, quia sententia notorie inutilia nunquam trahit in indicium, non obstat, quod Ioannes si prouisus Apostolicus, & quod eius prouisus anterior prouisione Iacobum, quia hoc respectus posterior, & quando possesso fuit iniuste capta, nec potest aliquo modo constare de bono in re, non est manutendibile in possessione notoria, sed in possesso succumbet ut tradit Rebuffi in praxi Beneficio, de milione in possessionem numero trigesimo septimum.

Est etiam alia decisio Rota t. in vna Abulen. & Zamore. Beneficiorum 17. Iun. 1594. coram Dom. Penna que sic ait. Dederat mandatum Andreas Arias ad resignationem, liberè hec Beneficia in manibus foliis, recor. Sexti V. ad favorem Petri de Gavira cui pesente executionem & Beneficiori possessionem vigore litterarum in forma dignam expeditarum ab Ordinario Zamorensi, littera erat directa, Andreas se opposuit resignationem nullatenus allegando, verum quoniam ab favore Petri Ordinarii pronuntiauerat, & Andreae appellatione interposita causa in Rota confermata, dubitauitur. Andreus ester manutendus in possessione Beneficiorum & sape causa proposita die vigeſimo septimo Maii, & sexto Iun. tunc enim propter dissidentes dominorum iuramentis non potuit capi resolutione. Denique die veneri 17. Iun. utraque parte aceruisse informantem causa. Tertio proposita in eam sententia sum est et censurier domini Andream manutendendum, distinguendam enim duplēcē resignationem unam simplicem, & param, per quam Beneficium potest, & simplificiter renuntiatur in manibus superioris, *Patenz* decr. 338. numero 4 libro 3. *Cosar.* præc. quæst. cap. 36. numero nono & alteram conditionalem, ut cum resignatione in favorem certe personæ, aut cum ex voluntate Rom. Pontificis in cuius mandib. tantum fieri potest, vel ex eius præmissione recipi aliquam conditionem vel modum. *Paris.* cons. 5. 1. 4. *Ioan.* Paul. decr. 102. incept. Conchen. Beneficio. Dicere bani præter & inter virumque resignationem latus esse discrimen. Nam in simplici renuntiatione resignationis omnies ius & possessionem, que habeat in Beneficio amittit, ita in remanente sine titulo etiam colorato, ac propria posse Beneficium tanquam vacans libere confiri aut imperiari. *Burru.* Abb. Imola & caters communiter in cap. sollicito, & in cap. accepta, de restituitione spoliatorum, *Cassad.* decisione 4. eodem titulo, *Patenz.* decr. 158. 5. *Achilles* decr. decima numero quartodecima restituitione spoliatorum, Rota decisio. prima de renuntiatione in nouis, numero octauo, & decr. 70. part. 1. eodem in antiquo numero 4. *Mobed.* decisio. 2. Sed in resignatione conditionali, aut facta ad favorem certe personæ secundum esse, ut hac enim ius & possesso, remanent in pendente penes ipsam referantur, donec conditiones perficiantur. *Achilles* dict. decr. 10. n. 1. & 4. *Patens.* decr. 158. numero tertio, Rota decisio. 4. numer. 1. de rerum permutatione in antiquo 1. consil. 18. 1. 3. numero 42. *Paris.* dict. consil. 5. *Mobed.* decr. 183. *Gaudobenus.* decisio. 59. Cota decisio. trecentesima

Est etiam decisio in vna S. Agathæ gotorum tauris patronatus 4. Iulij 1597. coram Dominio meo Cordubia Episcopo Pacen. que sic se habet. *Dubianus*, an angelis effici auctoritas, & revocanda, seu sequistranda, & dominis placuit appellandum esse sequistrum, quia fuit capta a lo. pendente appellatione, vel imperiari. *Burru.* Abb. Imola & caters communiter in cap. sollicito, & in cap. accepta, de restituitione spoliatorum, *Cassad.* decisione 4. eodem titulo, *Patenz.* decr. 158. 5. *Achilles* decr. decima numero quartodecima restituitione spoliatorum, Rota decisio. prima de renuntiatione in nouis, numero octauo, & decr. 70. part. 1. eodem in antiquo numero 4. *Mobed.* decisio. 2. Sed in resignatione conditionali, aut facta ad favorem certe personæ secundum esse, ut hac enim ius & possesso, remanent in pendente penes ipsam referantur, donec conditiones perficiantur. *Achilles* dict. decr. 10. n. 1. & 4. *Patens.* decr. 158. numero tertio, Rota decisio. 4. numer. 1. de rerum permutatione in antiquo 1. consil. 18. 1. 3. numero 42. *Paris.* dict. consil. 5. *Mobed.* decr. 183. *Gaudobenus.* decisio. 59. Cota decisio. trecentesima

modo velari. Egidius decilio. 103. Peregrius 173 lib. secundo qualis est quae resultat ex confessione partis, vel re indicata. Rota decilio. 3. de restituitione spoliatorum in nouis, Thans decilio. 19. fuit resolutum in causa Egidius S. Petri de Vigoretti 21. Iunii 1591. coram R. P.D. Orano, quia quando pars obiecta, & probat contra me peritorum, in quo probatio probationem non excludit, Thans dict. decilio. 19. Belamer. decilio. 624. numero 2. ac inde per d. transactum non potest dici notorie constare de non iure. Nec obicit clausula contradictione, quia intelligitur de contradicitoribus facti, non iuriis. Card. in Clem. 1. contradictores de religio-
nis dominibus, maxime quando sunt sufficiens in capit. pro illorum verb. contradictores de prebend. Vt ita-
lii in tract. de clausulis, ut de clausula reascripti, verbo contradicta.

¹²⁸ Idem fuit resolutum in hac t. causa coram eoden-
ti. Februario 1598. quod cum Vicarius effet mixtus ex-
ecutor, & in literis adfessus clausula verificato prius
iure patronatus, & alia clausula omnia. &c. Teneba-
tur feruare ordinem iudicarium ac inde cum non ci-
tauerit, nec feruauerit dictum ordinem sententia est
nulla maxime, quod in sententia se refert ad proba-
tio. nullas. Mohed. decif. 6. de testib. quia testes fuerunt
examini, sine citatione partis. c. 2. de testib. Capu-
tag. dec. 274. p. 3.

¹²⁹ Eft etiam alia decilio Rota in vno t. Vlisbonen-
Prioratu 4. Iulij 1601. coram D. Scrappino supra ad-
ducta 4. p. 3. n. 74. que est videnda.

Eft etiam decilio Rota in causa Agrigentina Be-
neficij S. Antonij 12. Novembri 1601. t. coram Do-
meo Corduena, que sic sit. Domini dixerunt sententiam Ordina-
rii esse renunciare, tanquam latam ab quo verificatio-
ne omnium in gratia Iusti narratur, ut fuit dictum in una Calaguritana Prioratu. 26. May 1578. coram
Blanchet. & in una Oujen. Beneficio de Albus 8. Apri-
lis 1598. coram me maxime cum Petras comparvte. &
deducere de surreptione & obreptione literarum Aposto-
licarum, & petere admissi articulos ad id insuffi-
cendum, ut fuit resolutum in causa Salamanca penitentis.
decimo octavo Aprilis 1578. coram Cardinal. Lancello-
to. Neque obstante quod Ordinarius effet metus execu-
tor, quia cum praecepsa vigor gravis, in forma digna,
non erat meritis, sed metus flante prefervit clausula a-
motu illico detinere, & ei denudabatur causa cogni-
tive sive iuris patrovnae super denudatione & super iu-
re alteri quefas, ac ideo tenebatur assumere partes iudi-
cias, & petere eu cause cognitione, etiam Petro, celicet
Episcopu vbi glo. verbo vocato de preb. 6. in Fel-
lini capite fin. numero 25. de praesumptio. Ferrer. consil.
4. & numero 4. & consil. 10. numero 10. vol. 1. &
fuit plures resolutum: neque etiam obstante quod posses-
sio effet vacua, nec ostenderetur titulus Apostolicus, quia
cum in grana adfessi clausula, dummodo non fital-
ti ius questatum, sufficit quod Petras effideret se preferva-
runt, ut iuritus legitimus contradicatur, cum Papa non
prefervat voluntate prefundatur, & derogare prefervatio-
nem ad dictum Rota decimo septimo de preben-
tia, nec dicatur prefervatio non tribuisse ius
tanquam factum coram Vicario forave, quia cum su-
a clausula iurisdictionem potius fieri coram illis iuris, qui in-
rufationem habebant, nam probare quod effet Vicarius
constitutus in loco Calatayud pro exercenda ibi iuris-
dictione, ubi facere poterat ea omnia quae posset Vicar-
ius generalis talius dicti est, negare praecepsa gravis
subrogationis posset in his excusat a sufficiencia, quia
omni quod beneficium non erat legitima quod eas
subrogatio habeat vim collationis, & opus est iustificare
omnia iurita decisiones factas in illa Burgo de Pancor-
uo coram Cypri non fuit processum in vno subrogatio-
ne, sed iuris mandati de preundendo, & de subrogan-
do, que longe distat a gravosa subrogatione.

Vnde quod tradit Flam. parvus de resignatione t.
Benef. 10. question. sexta a numero 63. resignan-
tem reseruata penitence non posse impidere resigna-
tum,

nullum censeatur illarum grauamenta per executorum
& posselecionem captam per dictum resignatarium,
pendente appellatione interposita a dicto resignante,
non esse attentatum, quia a iure executorum literarum
Apostolicarum non datur appellatio. cap. no-
nus. vbi Doct. appellatio. & ita fuit dictum in Ro-
ta in vno Hipponegii praefovitu coram D. Bu-
balo il. Decembr. 1587. & 1. Februar. 1588. accipien-
dum erit quando resignans impedit de facto resi-
gnatarium, & sine causa ne capiat posselecionem, &
in appellatione interposita a resignante qui num-
quam comparuit coram executoro ad dictendum
contra resignationem, & sic executor non debuit af-
sumere partes iudicis, nec debuit eum citare ex quo
confessit resignationem & sponte, ac facta suo
abdicauit fe Beneficio, facit decessu. 626. numero 4.

¹³⁰ part. 1. diversorum: Aut quando comparuit t. resi-
gnante coram executoro opponendo exceptionem
triviali quam executor repellere debebat, & sic
appellatio ab eius rectione interposita fuit mete-
calumniosus, vt in d. Hipponegii. praefovitu,
quame allegat Flam. Paris. in qua d. die 11 Decem-
bris 1587. coram D. Bubalo fuit resolutum, t.

Dandum esse mandatum de manuente Feane, resi-
gnator, non autem Scalae resignator, nam cum ipse
eas resignauerit in manus Pape ad fauorem Franci,
qui de ea prouisa est, abdicauit eam omne ius tam re-
specit, quoniam posselecionis. Cassador. decilio. quarta
de restitutione spoliatorum, numero 3. & cum Fran-
ciscus exigit literarum sua prouisione, in forma di-
gnum fuit ab eum executor examinatus, & subido-
ne reperio collata praefovitura autoritate Apostolica
cum mandato de inmittendo in posselecionem, cuius exige-
re fuit a finaliter innisi, fuit sibi quiescit naturalis, &
ciuilis posselecionis. &c. nec refragatur quod possesse fuerit
capita pendente appellatione interposta per Scalam, qui
quis a iure executor et literarum Apostolicarum non da-
tur appellatio capite nouit, vbi Doctores de appella-
tio cum similibus proprieta appellationis fuit more ca-
lumnia, quia fuit interposita a rectione exceptionis
froula quae executor repelere debebat, ad tradita per
Anchar. consil. 24. numero secundo Beroum. consil.
14. numero 9. li. Et d. die 1. Febr. 1588. coram e-
dem D. Bubalo domini steterunt in decisis. Nec ob-
stat appellationem per Scalam interpositam ab execu-
tore, & quod resignatio est condicionalis, quia purifica-
ta conditione per reservationem personis valide reser-
vata potuit procedere ad executionem, tanquam meru-
executor. Abb. in fil. col. 7. Inola n. 9. de prafum. &
conqueritur ab executor n. 10. haec appellatio, vni dec.

Et ita in illa Agrigentina Beneficij sup adducta,
n. 130. fuit responsum ad istam dec. quod loquitur
de mero executoro, & vbi contradictione erat mere
calumniosa, & froula.

¹³¹ Vnde etiam conseruit quod ait Flores t. 4. q. 29. non debere audiiri resignante comprehendere
coram executoro, & contra resignante comprehendere
coram executoro, & contra resignantem comprehendere
coram executoro, & contra resignacionem op-
ponentem.

Advertendum est tamen quod in vna Coloniën-
Canonicis 4. Febr. 1589. proponente D. Carreto
in signatura iustitiae, domini dixerunt pro maiori p.
Quod habent iuscluam collatorum sit legitimus contradic-
tor, & posset appellari a decreto seu sententia prolata
ab executorum literarum Apostolicarum ad fauorem pre-
fusi Apostolicus, dummodo tamen prout ab Ordinario
coram executoro producerit suum titulum, sed si suum
titulum non produxit fuerint in contrario vero quod